

Utoppia

Studentmagasinet for
Norges Arktiske Universitet
Nr.2- 41 Årgang
Mars

> Studentenes Fredsprisvinner

> Portrettintervju: Mads Gilbert

> Kvinnedagen

> Prostitusjonsdebatten

> Inn i naturen

22

20

6

18

26

En stor takk til våre frivillige!

FORSIDEBILDE:

Adrian Myhren

KORREKTUR:

Chelsea Mackay
Christian Nilsen
Hans Kristian Solvang
Simon Steinnes
Siri Opsal

JOURNALISTER:

Alexandra Tenebroso
Boyka Todorova
Elias Bergsholm
Erik Iversen
Gil Orr
Gintare Turškyte
Kristoffer Stålby
Maria Zaikova
Olav S. Salomonsen
Pernian Shafiei Ranjbar
Øystein Kahrs

FOTOGRAFER:

Boyka Todorova
Frode Henriksen
Gintare Turškyte
Helene Mikkelsen
Hege Kalbekken
Luca Gulino
Mari Lovise
Marit Anna Evanger
Olav S. Salomonsen
Sana Ahmad
Timme Ellingjord
Håvar Uhre Halvorsen

ILLUSTRATØRER:

Adrian Myhren
Boyka Todorova
Kisarael Elementum
Mateusz Motyka

SKRIBENTER:

Alexandra Tenebroso
Aman Kamsare
Anastasia Ivanovna Zaytseva
Edmundo Quiñonez
Erik Iversen
Luca Gulino
Lyonel Perabo
Mari L. Marum
Reidun Heggen
Sana Ahmad
Simon Steinnes
Øystein Kahrs

Ansvarlig redaktør
LENE OLIVE SEDOLFSSEN
ansvarlig@utropia.no

Deskansvarlig
RASMUS W. OLSEN
kultur@utropia.no

Grafisk- og fotoansvarlig
OLGA SHAVRINA
foto@utropia.no

Trykkeri
LUNDBLAD MEDIA AS

Nettside
WWW.UTROPIA.NO

E-post
REDAKSJON@UTROPIA.NO

Besøksadresse
UiT
TEORIFAGBYGG 2 - 2.138
Telefon 77 62 09 60

Postadresse
Utropia - Studentmagasinet ved
UiT - Norges Arktiske Universitet
9037 Tromsø

Innhold

NYHETER:

Lederkommentar	4
Malala	5
Den ukjente helten	6
Kvinner i Vest-Sahara	7
Performance enhancing drugs	8
Intervju med Dr. Mads Gilbert	10
Utbygging med stort potensial.....	12
YATA Tromsø	13
Alienated from One's Own Land ...	14
Matchball Moderat.....	19
Mot strømmen	16
TSI Årsmøte	18
Verdens fattigste president?	19

MENINGER:

Kvinnedagen	20
PJ-biblioteket	21
Prostitusjonsdebatten	22
Storytelling.....	30

SPORT:

Kraft Convention	26
TSI Fjellgruppa.....	28
Hiking Column.....	29
Sjakkspalten.....	30

KULTUR:

Put the Lighths On!	32
Presentasjon av Audun Hetland	34
Trollmannen fra Oz.....	35
StudentUKA	36
Tungtvann konsertanmeldelse.....	37
The Heavy Metal Page.....	38
Filmanmeldelse	39
CD anmeldelse.....	39

UNDERHOLDNING:

Missed Connections	40
Utroscope.....	40
Humor	41
Bildespesial.....	42

LEDERKOMMENTAR

TEKST: Lene Oline Sedolfsen

Ikraft av å være en del av studentenes medie-verden åpnet muligheten seg for å treffe vinneren av årets Studentenes Fredspris, Aayat Alqormozi. På en noe solfylt lørdagsmorgen sto hun smilende og rak i ryggen, mens hun muntert hilste på en noe nedsnødd Gandhi utenfor Senter for Fredsstudier. Kaffen ble satt på kok og samtalen ble lengre enn først planlagt.

Til dels kjent med arabisk navnekultur og etter tidligere å ha møtt på både Lykkelig og Fred undret jeg på hva navnet Aayat betydde på arabisk. Etter å ha oversatt det arabiske uttrykket for navnet sitt og konferert med sin storebror og reisefølge kunne hun fortelle at Aayat betyr idol. Alle trakk vi anerkjennende på smilebåndet, for et idol kan man absolutt si at Aayat er. Hun er ured, åpen, ærlig, sterk, full av kjærlighet og pågangsmot, muligens den modigste unge kvinnen jeg har truffet til nå. Hun er vel bevisst at å reise til Norge for å motta fredsprisen fra studentene kan gi ytterligere konsekvenser for henne hjemme i Bahrain. Hun har vært fengslet og er fortsatt under åpen etterforskning for ulovlige ytringer mot regimet og kongefamilien.

Hun har blitt utvist fra sitt universitet og blitt fortalt at hun aldri vil få muligheten til å utdanne seg i hjemlandet.

Å kjempe for menneskerettigheter, ytringsfrihet og demokrati koster. Medaljen har som kjent sin bakside. For Aayat har det kostet både fengsel, tortur, nedverdiggelse, muligheten for en utdanning i hjemlandet, trusler og lovnader om hevn. Alt dette for sin opplesning av to dikt og kampen for de verdiene hun tror på. Til tross for vold og ydmykelse er hun sterkere enn noensinne. Aayats budskap til dagens studenter og unge mennesker er at vi må utdanne oss mest mulig, fordi mennesker som driver urettmessig maktmisbruk frykter utdannede mennesker. Hennes hjerte brenner for menneskerettigheter, demokrati, ikke minst sin familie og folket i Bahrain. Hun forteller at internasjonalt press er viktig for å få til endringer i tilstivnede regimer.

På baksiden i denne utgaven kan du lese diktet som førte til at Aayat ble fengslet og torturert. Aayat, du er til inspirasjon og vi vil gå sammen med deg, i striden om frihet for alle mennesker!

Utopia for 35 år siden...

Kvinnefrigjøring: Utopisme eller realisme?

En kritikk av Ulrike Prokops bok: «Kvinnelig livssammenheng»

Ulrike Prokop blir i disse dager diskutert i de fleste fora som er opptatt av likestilling og kvinnefrigjøring bl.a. fordi hun vel repr. en ny modell eller teori for kvinnefrigjøring.

Boka tar utg.pkt. i en kritikk av de tradisjonelle krav til likestilling, det hun definerer som «de selvstendigjorde strategier», dvs. likest. i yrkesliv, politikk og familie. Disse strategier er dominert av en teknokratisk ideologi som utelukkende konsentrerer seg om formelle og kvantitative krav til emansipasjonen, og helt ute av stand til å utforme en kvalitativt ny kvinne-rolle. Eksempler på slike strategier er de hun kaller de byråkratiske-effektive, som forsøker å motarbeide de barrierer som hindrer kvinners fulle yrkesdeltagelse gjennom f.eks. dobbeltarbeid, mangel på daghjemsplasser osv. Denne type strategi er et forsøk på å integrere kvinnen i yrkeslivet på yrkeslivets premis-

ser, og har derfor i praksis også avskrevet alle tradisjonelle kvinnesyner som uinteressante i kvinnefrigjøringsammenheng. En annen type strategi er de «retoriske» eller opposisjonelle, f.eks. økonomiske og anti-patriarkalisme. Økonomisatsen i system ser kun produksjonen som potensial for samfunnsendring. Deltakelse i produksjonen blir nødvendig for kvinnefrigjøring. Undertrykkelsen av kvinner er ikke kjønns-spesifikk, men klassebestemt, og ignorerer dermed kvinners reelle tilværelse. En generell kritikk av de selvstendigjorde strategier, er at de er dominert av instrumentell tenkning, betrakter kvinnen som objekt for realiseringen av en fastlagt målsetting. Prokop mener at disse strategier ikke er tilstrekkelig for en reell kvinnefrigjøring. For å komme videre er det nødvendig å undersøke kvinners faktiske ønsker og behov, kvinners reelle livssituasjon i

et historisk perspektiv. Prokop forsøker selv å analysere hva som karakteriserer den kvinnelig livssammenheng, v.h.a. en rekke empiriske undersøkelser bl.a. fra V-Tyskland og Sveits. Hun sammenfatter dette i begrepene motsigelser og ambivalens i den kvinnelige livssammenheng. Her presiserer hun nærmere hvordan de selvstendigjorde strategier kommer til kort, og direkte står i motsetning til kvinners almene hverdagsliv som er familie orientert hos alle, også yrkesaktive kvinner. Ved hjelp av marxistiske begrep definerer hun en egen kvinnelig produktjonsmåte, som består av produksjon av sosiale relasjoner og immaterielle produkter. Hovedmotsetningen i den kvinnelige livssammenheng går mellom produksj. måten og de kv. prod. forhold, definert som tvangs i hverdagsrytmens monoton og som forhindrer utfoldelse av behovsorientering og fantasi. Denne tvangen er utg.

pkt. for en grunnleggende ambivalens i den kvinnelige livssammenheng som bl.a. gir seg utslag i angst, nervøsitet, utilfredshet, suksessunvikelse osv. Produktivkrefter i den kv. livssammenheng kan tegnes som bestemte typer av behovsorientering, kommunistevner og former for imaginasjon (fantasi). Kvinners adferd og bevissthet inneholder både produktivkrefter og produktjonsforhold samtidig. Produktivkreftene er imidlertid begrenset av prod. forholdene, av produksjonenes utviklethet, især isoleringen av barneoppdragelse, husholdning og sosiale relasjoner.

Den kvinnelige sosialkarakter som internaliseres i disse sammenhenger inneholder imidlertid et progressivt potensiale, i følge Prokop fordi den er undratt den kapitallogikk som ellers definerer all produksjon i samfunnet. Denne sosialkarakter er imidlertid også

regressiv p.g.a. manglende evne til teknisk, rasjonell og analytisk tenkning. Hun diskuterer så om disse særtrekk kan skyldes en kvinnelig «deficit» eller mangel ved hjelp av begreper fra psykoanalysen. Negative kvinnelige særtrekk som narissisme og jeg — svakhet er uttrykk for perverterte kvinnelige autonomibestrebelse. Negativ kvinnelighet er en deformasjon av en realitetsdyktig karakter. Men på tross av dette representerer kvinnene en anti-kapitalistisk holdning, et kritisk potensiale mot verdsløkningsprosessen.

Prokop avviser en ensidig bruk av en instrumentell forklaringsmodell for kvinneligheten, og setter opp kvinnesubjektiviteten som en realitet som må studeres på sine egne premisser for å finne ut hva det er som skal frigjøres.

— Av Torill Nysøth, Torill Jensen, Gerli Skotnes

«Taliban has shown what they fear most, a girl with a book»

UTDANNING

TEKST: Maria Zaikova

FOTO: Press

Malala Yousafzai er en person alle har hørt om. Den modige tenåringsjenta som ble skutt i hodet av Taliban. Dette er en jente som definitivt fortjener vår oppmerksomhet og tid til å høre hva hun har å si.

Malala vokste opp i Pakistan i en sunni-muslimsk familie av pashtunsk etnisitet. Hele familien hennes var kritisk til Taliban og viste stort engasjement for jenters rett til utdanning. Fra hun var elleve år begynte hun anonymt å skrive en dagbok for BBCs urdu-utgave. Denne dagboken ble utgitt som blogg, hvor hun kritisk formidlet om hvordan det var å leve under Taliban.

Malala ble kanskje verdenskjent etter at hun ble skutt av Taliban i 2012, men hun ble anerkjent for sitt arbeid tidligere. Pakistans første fredspris, National Youth Peace Prize, ble tildelt Malala i 2011 for hennes arbeid for jenters rett til utdanning i hjembyen hennes Mingora i Swat-dalen, der jenter tidligere hadde blitt forbudt å gå på skole av Taliban-regimet. Denne prisen har senere blitt om-døpt til National Malala Peace Prize.

I oktober 2012 gjorde Taliban-medlemmer et attentat mot en skolebuss som Malala og flere av hennes skolevenner benyttet seg av, og flere av dem ble påført skuddskader i hode og nakke. Etter

dette ble Malala verdenskjent for sitt arbeid. I desember 2014 ble Malala tidens yngste mottaker av Nobels fredspris.

Malala har i tiden etter at hun har vunnet Fredsprisen blitt spurt om hennes fremtidsplaner. Hun har svart at planene er å fortsette kampen mot Taliban, kjempe for kvinners rettigheter og hun ønsker å bli Pakistans statsminister en dag. Skulle dette skje blir hun den første kvinnelige statsministeren og den første fra Swat-dalen.

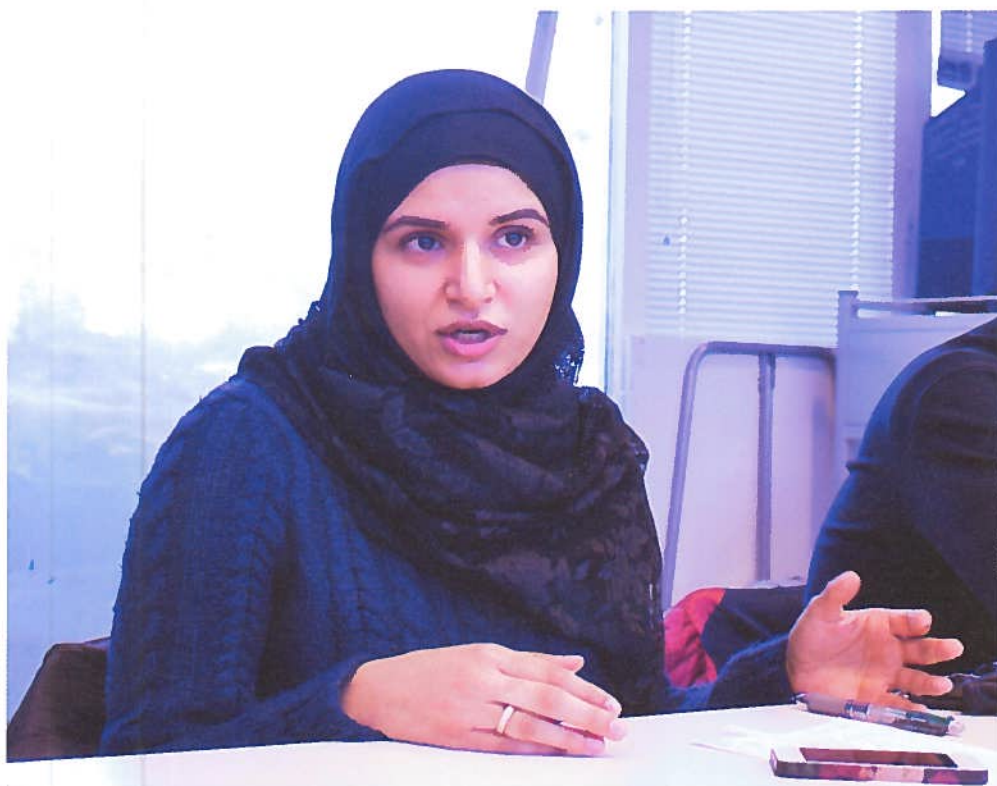
Vi ønsker Malala lykke til i kampen videre.

Den ukjente helten

STUDENTENES FREDSPRIS

TEKST: Maria Zaikova
FOTO: Hege Mikkelsen

Årets studentfredspris-vinner Ayat al-Qurmezi kom til Driv i februar for å fortelle sin sterke historie.

De fleste som hører «Bahrain» sier at de aldri har hørt om dette landet eller har hørt om det det, men har ingen anelse om hvor det ligger. Bahrain er en liten øy utenfor kysten til Saudi-Arabia i Midtøsten. Bahrain ble som mange andre land i Midtøsten en del av den «Arabiske våren», og siden har folket kjempet for demokrati og ytringsfrihet. Over 300.000 personer har deltatt i fredelige demonstrasjoner siden begynnelsen av våren. Det er her historien til Ayat begynner. Hun var en de fredelige demonstrantene som deltok i demonstrasjonene, mot regjeringen og for ytringsfrihet. Under en demonstrasjon leste hun opp to dikt hun hadde skrevet om situasjonen i

landet. 13. mars 2011 er dagen hun ble arrestert, i huset til slektninger, og sendt til et kvinnefengsel. Hun hadde prøvd å gjemme seg der, for familien forventet at hun kunne bli arrestert for å ha lest opp diktene.

I fengslet opplevde hun fem dager med komplett isolasjon og tortur. Blant annet opplevde hun å få elektriske sjokk, og hun fikk ikke lov til å gå på do. Cellen hennes var iskald, hun fikk ikke lov til sitte, ble slått med trepinner i hodet, tvunget til å rope ros om landet og kongen. Hun opplevde mer tortur, men har ikke lyst til å gå inn på detaljer.

Mens alt skjedde var familien hennes i total uvitenhet om hva som

skjedde med henne, hvor hun var eller om hun i det hele tatt var i live i 16 dager. Juli var den første gangen etter arresten at de så hverandre igjen.

Ayat ble dømt til 1 års fengsel, men ble løslatt etter 3 måneder og 16 dager, mye takket være internasjonalt press, spesielt fra organisasjoner som Amnesty International. I tiden etter fikk hun streng beskjed om å ikke prate om sine opplevelser i fengslet eller situasjonen bak hennes arrestasjon. Så dette hun gjør, å reise rundt og fortelle sin historie og engasjere andre, er noe hun gjør med fare for egen sikkerhet, men hun føler hun må bruke stemmen sin, for å kjempe for landet hun elsker.

Situasjonen i Bahrain og historien til Ayat er desverre ingen unik historie. Dette er noe som mange opplever for å si det de mener eller for å kjempe for det de mener er rett og mot det de mener er urettferdig. Ayat forteller at det hennes regjering og mange andre regjeringer til land som kan kategoriseres som diktaturer frykter er internasjonalt press. Å engasjere seg i organisasjoner som fokuserer på menneskerettigheter og å sette press på regjeringer som bryter menneskerettigheter hjelper mer enn vi tror, var noe av hovedpoenget til Ayat i løpet av hennes presentasjon.

Dette arrangementet var i regi av ISFiT-festivalen og arrangert av Studentenes og Akademikernes Internasjonale Hjelpfond (SAIH).

Kvinner i Vest-Sahara: samfunnets grunnpilllar

TEKST OG FOTO: Olav S. Salomonsen

Vi sitter i en stue i Laâyoune, hovedstaden i Vest-Sahara. De har samlet seg her for å møte Idunn, Maren, Marie og meg. De har ulik bakgrunn og interessefelt. De kjemper for fangers rettigheter, —naturressurser og det å kunne bo i ett fritt land. Vest-Sahara er okkupert av Marokko. Tolken vår har aldri møtt sin far, Marokkanerne kidnappet ham en dag for 30 år siden og ingen har sett ham siden. Mange av dem satt selv i fengsel og skal fortelle oss sine historier.

De går for å be. Heldigvis. Vi trenger en pustepause. Litt frisk luft og å kunne prate sammen. Vi speider etter etterretningstjenestens lakeier som følger oss over alt vi går. Samtidig kommer vi ikke unna stundens alvor. Vi kom til Vest-Sahara for å lære, det ble et brutalt møte med virkeligheten.

De saharawiske kvinnene er sterke. De er på mange måter grunnpilaren i samfunnet. som et gammelt nomadefolk fikk kvinnene hovedansvaret for husholdningen, økonomien og lokalsamfunnet når mennene var ute og reiste. I dagens kamp mot okkupasjonsmakten har kvinnene den samme sentrale rollen som når de var nomader.

Vi skal ikke si at vi ikke visste hva vi gikk til. På mange måter trodde vi at vi hadde kontroll på hvordan historiene vi skulle få høre var – vi hadde jo hørt så mange før. Vi viste at Sultana Khaya hadde fått øyet sitt knust mens marokkansk politi banket henne opp. Dagen før når vi var i Boujdour hadde vi møtt mennesker som malte ett bilde av en okkupasjonsmakt som ikke viser nåde. Dyr kalte de styresmaktene for.

Å se vokse menn gråte var i nesten 25 år ikke noe annet enn et simpelt uttrykk jeg brukte. Historiene som tok pusten fra oss, fikk oss til å gråte – gjorde det samme med tolken vår og mange av de andre i rommet. På grunn av sin politiske mening og kvinners plass i den saharawiske kulturen ble mange kvinner fengslet under uavhengighetskrigen for over 30 år siden.

Kvinnenes plass i den saharawiske kulturen har gjort dem til en viktig del av kampen om uavhengighet – da, som nå. Under krigen var de soldater, i dag er de en viktig del av de fredelige demonstrasjonene som ofte arrangeres. Styresmaktene slår hardt ned og demonstrasjoner blir i løpet av få minutter hardt slått ned på. Opprørspolitiet er utstyrt med batonger og nøler ikke med å bruke dem.

Den raske informasjonen får politiet gjennom å utnytte ungdommer. Gjerne gjennom å plante narkotika. Valget er deretter enkelt. Marokkansk fengsel eller en telefon som betales for dem. I gjengjeld forventes det at de tyster på sitt eget folk.

Tilbake i Laâyoune sitter vi i huset til Raftoprisvinneren Sidi Mohammed Daddach. Den eneste som har sittet lenger i fengsel enn Daddach er Nelson Mandela. Jeg har problemer med å konsentrere meg, puste og tenke. De går og ber. Vi får muligheten til å tenke og puste igjen. Hva var det egentlig vi nettopp hørte?

Sønner drept i fangenskap. Selv hadde hun sittet 2 år i isolasjon. Hun var en for sentral figur til å kunne slippes løs blant alle de innsatte politiske fangene. Ei annen hadde fått utdelt 1 liter forurenset vann til daglig. Dette skulle brukes både etter toalettbesøk og drikkes. Ørkenfantomet som Land Roveren er kan også brukes til tortur. Bena og hodet legges på hver sin stol og man binder disse fast. Så fjernes bordet som kroppen hviler på.

De stripptes nakne og ydmykes, tortureres og undertrykkes. Ikke av sine egne, men av en okkupasjonsmakt som tviholder på makten. Å være grunnpilaren i samfunnet koster. Tidlig i februar mistet nok en mor sitt barn. Mohamed Lamin Haidala ble banka opp av settlere og stukket i halsen. Ved sykehuset i den marokkanske turistbyen Agadir nektes han behandling og dør noen dager senere av skadene.

Som et fantastisk folkeslag lever de i en glemt konflikt. Alt de ønsker er å bli hørt. Selv om de er fattige, er de gavmilde som få. Vi måtte utsette hjemreisen fra Boujdour til Laâyoune med neste to timer da søstera til nevne Sultana skulle ha seg frabedt at vi dro uten å ha spist lunsj. Vårt Vest-Sahara er ikke historier om tortur eller checkpoints. Forfølgelse eller okkupasjon. Snarere er det kanskje den lille timen etter midnatt hvor vi kunne rusle fritt rundt i Boujdour uten av noen fulgte etter oss. Det å finne den lille lomma hvor du kunne glemme hvor du var og ikke tenke over hva vi neste dag skulle få høre i Laâyoune.

Genie in a Bottle: Performance enhancing drugs at Universities

PHARMACY DRUGS

TEXT: Gil Orr

PHOTO: Olga Shavrina

Exam season is coming up, coinciding with the coming of spring. There is finally a gap in the race between the sunrise and sunset in the Arctic, allowing the students of Tromsø a chance to finally see and explore the beauty around them. Any partially cloudy day draws our minds away from the seminars and lectures towards Whale-Island (Kvaløya) and the fjords beyond. But our feet must be rooted to the campus, seeing as the big courses in the Norwegian academic system require ample time for exam preparation.

Oh, if there was only some kind of magical solution for this dilemma, allowing us to make the most of both worlds; enjoy the outdoors and meet our academic requirements. For those students that have Norwegian student loans this is also a monetary issue. If they do not pass their exams, they will have to pay off nearly double the amount of their loan, which definitely raises the stakes for them this exam period.

Recent media focus in Norway has revealed that some students have found this magical solution. Their wish for super student abi-

lities has been granted in the form of a genie in a bottle: performance enhancing drugs. There are evidences of students using amphetamines and other narcotics to concentrate longer, focus better, and stay awake for many hours (sometimes for days), before and during exams. While this idea might seem enchanting at first, this genie, like all genies, is a trickster, and having this wish granted creates a whole new world of issues. The drugs are illegal and can bring about fines and jail sentences for the user, and drug abuse by foreign students can cause an expulsion from Norway. There can also be severe health risks involved.

Most of our readers are not police officials or medical practitioners, so we want to approach this topic from a moral point of view. In a country where the bread and butter of society is equality, and with a supportive environment as UiT, who has the right to turn temptation into advantage? We have taken up this discussion with a student, who had an encounter with this issue, specifically Ritalin:

“I have not used study drugs or Ritalin myself. Everything I know is based on the experience of a friend in Tromsø who uses study drugs. I know that they are present here. It definitely seemed like a superhuman ability to study, in the sense that he was able to study really hard during the exam period. He could do lots of recreational activities and hobbies during the entire year, and when he had to work really hard he could concentrate for a really long time: day and night. So what I needed a month to accomplish (in studying), he could do in one week.”

Ritalin (methylphenidate) is a central nervous system stimulant. It affects chemicals in the brain and nerves that contribute to hyperactivity and impulse control. The importance of centering our discussion on Ritalin is because this drug is used to treat attention deficit disorder (ADD) and attention deficit hyperactivity disorder (ADHD), also known as learning disorders. Different countries have different ways of diagnosing these disorders. Some attribute this disorder to a narrow set of symptoms while others have a very broad definition to those who have it. This means that in some countries, being diagnosed with a learning disorder requires visits to psychiatrists and extensive testing, while in others, a prescription for Ritalin (an amphetamine) can be acquired through a discussion with your family doctor.

“Seeing how he used it, it would sometimes make me slightly jealous, because he had time for a lot of activities parallel to the studies and when exam time comes, he becomes super focused. So he gets a lot of things done and gets good grades whereas I have to manage my time the whole semester.”

Some people diagnosed with these disorders might find that although it is a won-

derful solution for dealing with learning, the common side effects can be difficulty carrying out daily activities, nervousness or irritability, sleeping problems, loss of appetite, headaches and drowsiness. And while warnings on prescriptions of Ritalin might read "Take Ritalin exactly as prescribed by your doctor. Follow all directions on your prescription label. Do not take this medicine in larger or smaller amounts or for longer than recommended." Some people with these disorders might not take them on such a regular basis, and some may use them as described by the interviewee.

In this environment, and with the pressures of exams was it tempting to try this shortcut?

- I would say that it was tempting.

Why did you not do it?

- To a certain extent I would like to use performance enhancing drugs because it would make studying easier and give me more free time. And who doesn't want that? (But) since I have managed without it, I haven't done it. Probably because of both skepticism for what I don't know, the

fear of side effects and the fact that I know it is illegal. I do consider it cheating, because you are using an illegal chemical to get an advantage compared to others.

We tried to approach this issue in a legislative and medical vacuum, one where we only thought about the moral implications:

"I think there are two things that speak against this. The first one would be the same as in sport: you can look at the exam as a performance, and everyone should perform on equal conditions. So, if some take drugs and some don't then you don't have equal conditions. The other is that when you graduate and receive your diploma for an academic degree, it implies that you have made a certain effort and invested a certain amount of hours, and that you have certain capabilities that you were able to bring forward. Using these drugs means that you have gotten your way around meeting the requirements. It gets you the diploma without working as hard or being as smart as the diploma implies."

This discussion brings up many questions. To what degrees are these drugs easily

prescribed in Norway? To what degrees are the prescription holders self-medicating? What is equality within the academic system outside of the conditions of the test itself? It can be argued that those of us who can stay up all night studying and drinking coffee before an exam have an advantage over those who cannot function without proper sleep. Those who do not need to work during their studies have more free time. Moreover, some people acquire better concentration skills through socialization, while some are born with better concentration skills than others. If those with severe disorders can improve their concentration through medication, why can't those with more mild concentration problems? Isn't this also a factor of equality?

This is obviously a complex issue and we hope to follow it up with another article. If you have any comments, suggestions or questions please contact UTROPIA at kultur@utopia.no and we will deal with them with extreme sensitivity.

Note: all the medical information is from: <http://www.drugs.com/ritalin.html> and confirmed through other online sources.

NTLUNG- KONFERANSEN

NTL Ung er Norsk Tjenestemannslags student- og ungdomssatsing. Er du studentmedlem eller medlem under 35 år kan du delta på den første NTL Ung-konferansen og forme NTL Ung sin framtid. NTL er et LO-forbund for bl.a. ansatte i staten og studenter.

Konferansen er **28.-30. april 2015** på Klækken hotell på Ringerike.

Konferansen er gratis. (også reise og opphold)

For mer info og påmelding: www.ntl.no

Intervju med Dr. Mads Gilbert

PORTRETTINVERVJU

TEKST: Alexandra Tenebrosø
 FOTO: Håvar Uhre Halvorsen

Doktor Gilbert tok imot Utopia på helikopterbasen ved UNN, der han har bodd den siste uken på vakt på UNNs ambulanshelikopter og AMK-vakt for den omfattende akuttberedskapen i Troms og i Region Nord. Walkie-talkien står på bordet og vi er alle inneforstått med at intervjuet kan avbrytes hvert øyeblikk om det blir en utrykning.

Ikke person-intervju

Han er en kjent røst som vil tale de undertrykte sak. Har han gjennom sitt humanitære arbeid i Gaza og andre engasjement fått nasjonal oppmerksomhet til viktige temaer, og er kjent gjennom sine mange innspill i media.

Der planen til å begynne med var å få et glimt av mannen bak mediafenomenet Mads Gilbert, blir vi tidlig realitetsorientert av en prinsipielt privat person.

Klinikkoverlege, professor, forfatter og aktivist dr. Mads Gilbert tok seg tiden til å snakke med Utopia om alt fra studentengasjement til medmenneskelighet.

- Ingen medier får komme inn på meg som privatperson, så det er sagt, bemerket Gilbert innledningsvis om hele intervjukonteksten.

Han har som prinsipp at det ikke skal ha noe å si hvem som formidler budskapet, det er verdiene og innholdet i budskapet som er viktigst. Dagens kjendisjournalistikk er avsporende og meningsløs, sier han.

- Jeg uttaler det jeg kan noe om, mens det private forhold som familie og hva jeg spiser til julemiddag har ingenting med saken å gjøre. Kjendiskjøret er jeg ikke med på.

Med dette refererer anestesilegen til tabloidaktig fokus med innhentelse av overfladiske opplysninger, som går på person og ikke argumentasjon.

På spørsmålet om hva annet han kunne vært om ikke lege, hadde dr. Gilbert følgende svar:

- Regissør eller fotograf, kanskje. Forfatter? I alle fall en forteller. Jeg tror fortellingen om menneskelivet og om den menneskelige tilstanden er en av de sterkeste formidlingskreftene vi har. Det ligger en enorm forandringsenergi i den, til det bedre. Også vil jeg både som pedagog og aktivist å prøve å formidle stemmene til de stemmeløse.

Det er klart å se at han har tatt denne filosofien med seg som forfatter. Boken "Øyne i Gaza", som er skrevet i samarbeid med legen Erik Fosse, belyser hendelser i Gaza i 2009 som ellers ikke er tilgjengelig eller begripelig for omverden. "Natt i Gaza" er en ny bok som skildrer opplevelser fra Gaza under de israelske angrepene sommeren 2014.

Begge bøkene inneholder fortellinger av enkeltmenneskers historier fra en virkelighet der vi ellers bare snakker om tall og statistikk.

Kjærlighet og mot

- Jeg har ikke følt meg desillusjonert. Selv etter å ha sett all lidelsen de sivile i Gaza blir påført, er det solidariteten, humanismen og kjærligheten blant palestinerne som slår meg, forteller Mads Gilbert.

Å være i krigsherjet område der undertrykkelsen av en folkegruppe har systematisk fortsatt i mange år, har lært Gilbert mye om livet og mennesker på et større plan:

- Det er ikke vi privilegerte, vestlige leger som er heltene. Det er den palestinske sivilbefolkningen, helsepersonellet og de lokale legene som er heltene. De som tross for all smerten og alle tapene de blir påført, likevel viser omsorg og medmenneskelighet.

For Mads Gilbert er det en selvfølgelighet at varme og solidaritet rommes av alle.

- Vi er dialektiske, vi er både egoister og solidariske, både passive og aktivister.

Det viktigste er kanskje å velge rett side i situasjoner med undertrykking og urettferdighet.

Selv sier aktivisten at han aldri blir lei av det han holder på med, men at han mer blir oppgitt over dobbeltmoral og når folk velger å ikke bry seg om viktige ting som skjer.

Mer opprør, kvinnesak, aktivisme

Legen er kjent for å støtte engasjement hos studenter. De viser at den yngre generasjon er flinke til å engasjere seg i samfunn, miljø og geopolitikk. Dette gjenspeiles blant annet i flere studentorganisasjoner med humanitær og geopolitisk fokus.

- Vi trenger mer opprør, ikke mindre opprør. Vi trenger mer kvinnesak, ikke mindre kvinnesak. Vi trenger mer engasjement, ikke mindre engasjement. Ungdommen må ta politisk ansvar.

- Min viktigste appell til studenter er: Engasjer dere! Få med flere. Vær en verdensborger! Reis og lær!

Gilbert oppfordrer studentene til aktiv internasjonal solidaritet og årvåkenhet.

Selv har legen vært politisk engasjert siden ung alder. Han har i sin tid vært medlem av AKP(m-l), sittet lenge på Fylkestinget, vært aktiv mot atomvåpen, er palestinaaktivist, har drevet medisinsk solidaritetsarbeid i mange konfliktområder og er anti-kapitalist og anti-imperialistisk.

- Jeg er sosialist og jeg velger side. Når man velger nøytralitet, velger man indirekte å støtte undertrykkelsen, mener Gilbert om et globalt ansvar.

Personlige verdier

Doktor Gilbert er veldig tydelig på at han fordømmer alle slags form for undertrykkelse av mennesker og overgrep mot natur. Han bekymrer seg også for utviklingen som følger kapitalistiske verdier:

- Klasseforskjellene vokser, og det er en global krise. Forskningen viser oss helt klart at det er forskjellene mellom menneskene i et samfunn, mellom de rike og de fattige, som bestemmer kvaliteten på samfunnet – fra helse til tillit, fra kunnskap til kriminalitet. Kapitalismen er en selvdestruktiv spiral og et system for den historiske skraphaugen.

Utveklingsdag International day

24. mars mellom klokken 12-15 åpner UiT dørene for utveksling!

I Solhallen utenfor Auditorium 1 vil alle fakulteter sine utveklingskoordinatører stå på stand med tidligere utveklingsstudenter og internasjonale studenter fra UiT sine utveklingsavtaler.

Er du på utkikk etter informasjon, eller har spørsmål om når og hvor du kan reise på utveksling, er det lurt å kjenne sin besøkestid.

UiO : Universitetet i Oslo

Helsesektoren trenger samfunnsvitere!

Aktiviteten i helsetjenestene vil øke med 50-70 prosent fram til 2060. Dette stiller krav til profesjonell analyse- og ledelseskompetanse.

Har du en BA-grad innen samfunnsvitenskap og kan tenke deg en relevant jobb innen helseadministrasjon og -økonomi, søk på:

Health Economics, Policy and Management (master)

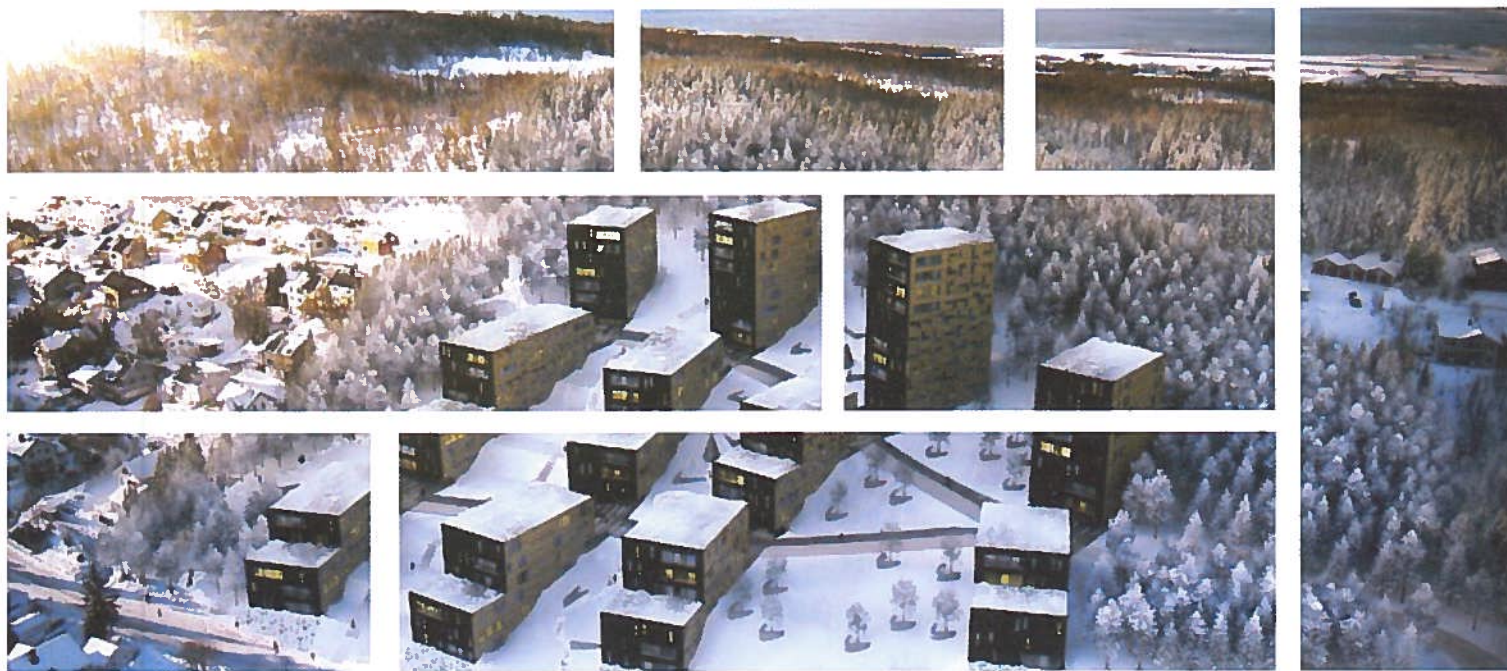
eller vår double degree

European Master in Health Economics and Management

For mer informasjon se: <http://www.med.uio.no/helsam/studier/programmer/#to-aarig-master>

Utbygging med stort potensial

STUDENTBOLIG

TEKST: Lene Oline Sedolfsen
 FOTO: AT Plan & Arkitektur

Boligsituasjonen for studenter i Tromsø har i en årrekke vært preget av boligmangel. Allerede etter nyttår startet Samskipnaden arbeidet med å tilrettelegge for byggestarten til studentbyen som skal stå innflyttningsklar høsten 2016. I slutten av februar ble det opplyst i en pressemelding fra Det Kongelige Kunnskapsdepartement (KD) at Norges arktiske studentsamskipnad fikk tildelt 200 boenheter. Dette er en gledelig nyhet for Samskipnaden og studenter, selv om behovet er prekært større.

Av de 200 tildelte boenhetene er 80 øremerket til Svalbard og 120 boenheter til Tromsø. Fra før hadde Samskipnaden finansiering av 120 boenheter til Dramsveien. Totalt er nå finansieringen klar for 240 nye studentboliger, noe som muliggjør byggingen blokk 6 og 9, på byggetrinn 1. Totalt er det mulig for utbygging av 850-1000 boenheter på Dramsveien, mens Isrenna kan utbygges med minst 1500 boenheter.

Tildelingen av 200 nye boenheter fra Det Kongelige Kunnskapsdepartement til Samskipnaden muliggjør byggetrinn 1 av byggingen av den nye studentbyen på Dramsveien. Hadde finansieringen eksistert, kunne dette tallet ha vært 2500.

Historisk tildeling

- Vi er opptatt av å styrke studentvelferden, og flere studentboliger er noe av det studentorganisasjonen er mest opptatt av. Det har aldri blitt gitt tilskudd til så mange studentboliger som i år, sier kunnskapsminister Torbjørn Røe Isaksen.

Som følge av et budsjettforliket mellom samarbeidspartiene ble det i år bevilget historisk mange studentboliger. Totalt ble det gitt tilskudd til 2000 boenheter på landsbasis. Under den forrige regjeringen ble det i snitt gitt tilskudd til i underkant av tusen boenheter for studenter årlig. Budsjettforliket sikret en doubling av det antallet. Regjeringen har valgt å prioritere pressområdene i årets fordeling, og om lag 70 prosent av tildelingen går til slike pressområder.

Stort potensial for utbygging

Norges arktiske studentsamskipnad søkte om tilskudd til bygging av 500 studentboliger på Dramsvegen i Tromsø. Samtidig er det et veldig stort potensiale for utbygging: med riktig finansiering på plass kan Samskipnaden bygge ut med hele 2500 boligenheter. Begrunnelsen for søknaden gikk i hovedtrekk ut på en økning av antall studenter, både norske og internasjonale studenter.

Færre tilgjengelige utleieenheter i det private boligmarkedet skyldes et stigende folketall og stor tetthet i sentrum. Det er høyt belegg på studentboligene, i tillegg til en nedgang i dekningsgrad de siste 10 årene. UiT har hatt en økning av studenttallet på 2189 studenter siden 2011, og hadde totalt 10960 semesterregistrerte studenter høsten 2014.

- Tilgangen på rimelige og tilgjengelige studentboliger er et viktig velferdsgode for å kunne ta høyere utdanning. Regjeringen har programfestet at vi vil bygge ut flere studentboliger. Nå gjør vi det, men selv om satsingen på studentboliger er rekordstor i år, ser vi at det fortsatt vil være behov for flere studentboliger, sier kunnskapsminister Torbjørn Røe Isaksen.

YATA Tromsø – et forum for utenrikspolitisk interesserte

ORGANISASJONSLIV

TEKST: Lene Oline Sedolfsen
FOTO: Hege Kalbekken

Interessert i utenriks- og sikkerhetspolitikk? Eller kunne du bare tenke deg å følge litt med i hva som foregår i verden? Da bør du holde øynene åpne for hva YATA Tromsø holder på med.

YATA er et nettverk for unge voksne med interesse for utenriks-, forsvars- og sikkerhetspolitikk. Lokallaget i Tromsø har siden oppstart i desember fått om lag 50 medlemmer – som er et beskjedent tall når YATA på landsbasis teller nærmere 1000. Men Tromsø-delegasjonen er ikke i tvil om at deres andel straks vil høyne på linje med lokallagene i Oslo, Trondheim og Bergen. Medlemskap er tross alt helt gratis og uforpliktende, og gir fordeler som adgang til interne medlemsmøter og utflukter.

Attraktiv organisasjon

-Strategien fremover er å være aktive og synlige. Vi har et unikt formål, og

vi skiller oss fra andre organisasjoner ved at vi ikke fremmer noens sak. Vi skal tilrettelegge for kunnskapssøking og fri meningsutveksling. Sammenlagt gjør dette YATA til en attraktiv organisasjon, forklarer nåværende leder, Erika Steinholt Mortensen.

På spørsmål om hvorfor hun ble med i YATA, svarer Erika at hun ønsket å danne seg et tverrfaglig og tverrpolitisk nettverk.

– Nettverksbiten var avgjørende for meg da jeg meldte min interesser for å sitte i styret. Og jeg er ikke skuffet. Gjennom styrevervet har jeg blitt kjent med andre engasjerte her i

Tromsø, samt fått møte nøkkelpersoner i resten av landet. Jeg kan dessverre ikke stille til gjenvalg på grunn av flytteplaner, så jeg håper andre øyner mulighetene YATA byr på og blir med på moroa. Det oppfordrer jeg virkelig til!

DU kan bli med!

25. mars er det årsmøte, hvor alle styrevervene skal velges på nytt. Dermed du ønsker å engasjere deg, kan sende en søknad – eller eventuelle spørsmål – til erika@yata.no. Søknadsfristen er 17.mars.

Alienated from One's Own Land

FIELDTRIP

TEXT AND PHOTO: Sana Ahmad

The explorer that I have granted myself the luxury to be recognized as has taken me to often unfathomable places, places that lead me on to the road of discovery beyond the descriptive categories that have been imposed upon them.

One of these places is Burma (Myanmar) a country with a magical ring to its name. A country that flung its doors open to the world recently, but still remains mysteriously untouched by the western bombarded ideologies. Would one call it a reflection of a certain sense of distrust towards the engaging relationship between the government and the international community? Probably yes, but the answer is not that simple.

Burma has witnessed a long standing conflict in more than six decades since its independence from the colonial rule in the 1950s, due to the then oppressive government's regime against the multifarious ethnic communities in the country. This not only created a lack of trust between the government and its different peoples but also amongst the ethnic communities as well. This gave rise to a certain sense of alienation between the government and the other peoples and thus resulted in close-knit groups formed by strong ties of cultural heritage.

The international community's involvement in Burma became prominent in the year 2008 with the widespread destructi-

on in the country due to Cyclone Nargis. A diverse range of actors came running to Burma to help the grieving with humanitarian help and aid, which was surprisingly cut off by the government and the global help was shunned off. This seemed surprising to many but was a natural development for analysts who knew the country's history with socialism and the suppression of its peoples which had survived along with the isolationist policies.

Nonetheless, in a world where neoliberal policies have pushed all boundaries and liquidated the blocks that separated the traditional versus the modern ideologies, Burma could not withstand the mounting pressure that had kept its major politico-economic structures intact. In 2011 the government of Burma opened its doors to the international donors, INGOs, investment companies, multilateral institutions such as the World Bank and IMF, amongst many others. It was almost like a blinding trust that the government placed in the marching international bandwagons.

However, similar feelings were not shared with the people of Burma. The seeds of distrust that had been sown by the government's proactive stance towards liberalism and development for a select few grew into flourishing trees of indifference, giving shade to popular protests against Chinese investments for building oil and gas pipelines or other major development induced displacement projects. Feelings

of alienation have been rubbed in again, which express shades of Marxist comprehension of the term through an estrangement of Burma people from aspects of their human nature.

As I meet young people, having different inclinations towards the future of Burma – be it political, economic or even relating to socio-cultural developments, I am intrigued to see a growing sense of them being alienated by their own government in favor of the International actors. Lack of employment opportunities, discriminatory attitude in education, unregulated laws and most importantly the abuse of the right to self-determination make up a plethora of factors which conflate the understanding of alienation by young people in this country.

Having pointed out these issues, I do need to state that as an outsider to this country and having an observer status to the developments here, I will never be able to fully comprehend what the people of Burma want and how the watershed of international donors is enabling them to recognize their human rights as well as responsibilities. In this perspective, what cannot be negated is the good work that is being undertaken by quite many international actors here. However, development needs the participation of the local people, investment needs an agreement of the local communities and integration can in no sense mean the alienation of the very lifeline of Burma – its people.

Matchball Moderat

POLITISK KOMMENTAR

TEKST: Erik Iversen
FOTO: Olga Shavrina

Regjeringen sliter med sin opplutning. I studentpolitikken vinner derimot høyrestudentene i Moderat Liste gjenvalg. Gapet fra Moderat Liste ned til Sos.dem. som den nest største gruppen i det nye Studentparlamentet er på svimlende 28 prosentpoeng.

6. mai er det konstituerende møte. Da skal alle heltidsvervene både i parlament, i universitetsstyret og to av fire i samskipnadsstyret velges. I fjor fant Moderat Liste, Sos.dem. og Liberal Liste sammen om en blå-rødgriønn enighet om hvem som skulle få hvilken plass. Kanskje får vi se et lignende forlik i år.

Klart er det at Moderat Liste har matchball. I fem av seks saker i år har Arktisk liste stemt sammen med dem. Sammen har de to listene åtte mandater, og trenger fem til for å få rent flertall uten å måtte forhandle med de røde, grønne og lilla. Liksom i valgkampen har Moderat Liste en stor evne til å få med seg fakultetsre-

presentanter på sitt lag. Med noen unntak har regelen snarere vært at de fakultetsrepresentantene som møter opp, stemmer likt med Moderat Liste i sakene som blir behandlet.

Det eneste alternativet til et Arbeidsutvalg ledet av moderate studentpolitikere er i realiteten en allianse mellom Sos.dem., SSL, Grønn Liste og Pedagogisk Liste. De har også åtte mandater tilsammen. Om de kan stable sammen en lagoppstilling som overbeviser fakultetsrepresentantene,

gjenstår å se. Men hvis Sosialdemokratene og Moderat Liste slår seg sammen vil de ha en veldig stor sjanse for å fordele heltidsvervene mellom seg.

Listene har nå to måneder på seg å finne ut hvilke poster de vil søke, og hvem de eventuelt vil samarbeide med. Det kan jo også være verdt å spørre din lokale fakultetsrepresentant: Hvem støtter du egentlig? Hvem vil du stemme på? Vi får se hva som skjer og hva de sier til slutt.

Caroline, Jan Erik (tannlege), Marthe, Anita (tannpleier), Christina (tannpleier), Karina (tannpleier)

Ønsker deg velkommen til:

- Undersøkelse med to røntgen, tannsteinsrens og puss kr 522,- (ordinært kr 870,-)
- Tannbleiking kr 1800,- (ordinært kr 3000,-)
- Tannsmykker, saltblåsing etc.

Studentrabatt 40%

hos tannpleier.

På behandling utført av tannlege gis som før 20% studentrabatt.

Husk studentbevis 😊

Ring for time:

MNTF *Tenner i sentrum*

Tannlege Kjørstad AS
Storgata 39, Tromsø,
tlf 776 83 188
resepsjon@tannlegekjaerstad.nhn.no

Tannlege Jan Erik Kjørstad
Tannpleiere Anita Wiik,
Christina Fredheim og Karina Bergland

Mot strømmen

STUDENTVALG

TEKST: Erik Iversen
FOTO: Olga Shavrina

Med 44,6 prosent av stemmene vant Moderat Liste årets listevalg på universitetet. Sjelden har et parti oppnådd så mange stemmer med så mange konkurrenter. Det gir også utgangspunktet for et fortsatt moderatstyre i studentdemokratiet.

Innspurten, én time før e-valgsidene stengte, var det heftig aktivitet på kontoret til Arbeidsutvalget. Inn og ut svitsjet kandidater og valg-arbeidere for å fylle kaffekanner for å tiltrekke seg de siste stemmene.

- Vi har fått 15 stemmer bare nå i innspurten, sa en oppspilt kandidat fra Moderat Liste i en pause mellom veretoktene. Andre var mer skeptiske til det høye tallet.

Da resultatene kom ut fra valgstyret etter at valget stengte klokken to på torsdag, var det mer sannhet enn overdrivelse i rapportene fra Moderat Listes fotfolk. 100 flere stemmer enn i 2014, en økning på 5,6 prosentpoeng. Et hav av stemmer foran Sosialdemokratene (Sos.dem.) på andreplass, som bare fikk 16,7 prosent av stemmene.

Moderat Liste blir stående med sju mandater, men det er mer enn nok for å utøve en stor innflytelse i neste års studentparlament. Og det gir toppkandidatene Kristian Wangsfjord og Emil Ellefsen gode argumenter for å stille til ledervervene i mai. Ellefsen fikk

til og med flere personstemmer enn Wangsfjord.

Grønn bølge

En meningsmåling i Universitas før jul viste at grønn politikk har et stort potensiale blant studentvelgere. For nykommerne i Grønn Liste ble resultatet 11,4 % og to mandater. Tatt i betraktning at velgere til venstre for Høyre etter hvert har fått mange lister å velge mellom, er det ikke et dårlig resultat. Det betyr også at Aurora Meland, tidligere representant for Sosialdemokratene, er tilbake i parlamentet, denne gang som grønn representant.

Nettopp Sos.dem. presterte i år å forbedre seg med fire prosentpoeng fra 12,7 til 16,7 prosent, og økte fra to til tre mandater. Liksom Moderat Liste unngikk den utviklingen regjeringen har hatt på målingene, klarte ikke Sos.dem. å gjøre det samme som Arbeiderpartiet gjør nasjonalt. Det er et stykke opp til de fem mandatene de vant i 2013. Men med sine tre mandater har Sos.dem. en mulighet til å forhandle seg til makt både mot venstre og høyre.

Ned for SSL, AL og PL

Den store valgtaperen derimot, er SSL. I 2011, da det bare var Moderat Liste og SSL som stilte, fikk listen 43 prosent av stemmene. Året etter forsvant halve oppslutningen til sosialdemokrater og liberalere. I 2013 nådde SSL en bunnotering med 11,9 % av stemmene. I år går det enda dårligere, med bare 10,9 %. Både Sos.dem. og Grønn Liste er større enn dem. Historien viser at SSL taper når andre lister forsøker å vinne sentrum-venstre-velgere eller motstandere av Moderat Liste.

I 2014 var det de "upolitiske listene" som vant valget. I år tapte både Arktisk liste (tidligere Finnmarkslisten) og Pedagogisk Liste stemmer, og vant bare ett mandat hver (ned fra to hver i 2014).

Ikke helt mangfoldig

Blant de 16 listevalgte representantene er det åtte menn og åtte kvinner. Blant de seks som kumulerte seg inn i Studentparlamentet var det flertall av kvinnelige kandidater.

Mangfoldet på fakultetsnivå er derimot mer fraværende. Halvparten av de valgte studenter på HSL-fakultetet, og seks av 16 studenter statsvitenskap. Til sammenligning er det bare omtrent tre av ti studenter på UiT (i 2014) som går på HSL-fakultetet. NT-fakultetet, der en av ti studenter ved UiT hører hjemme, har ingen representanter fra listene. Og Hel «sefak har bare en av åtte plasser blant listene i studentdemokratiet, selv om en av fire studenter ved UiT studerer der.

Samtidig gikk valgdeltakelsen opp med 100 stemmer fra 2014. I år var det 1599 som stemte.

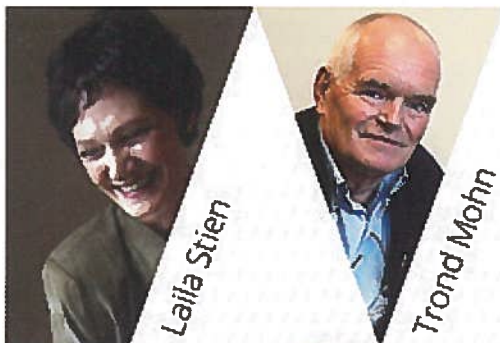
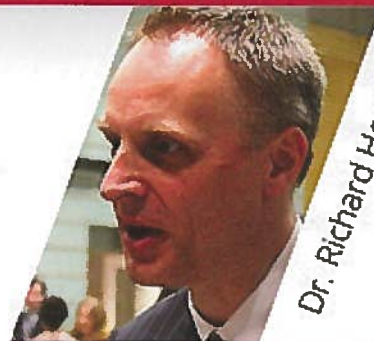
Vi inviterer til årsfest med æresdoktorpromosjon og prisutdeling

26. mars 2015 kl. 12.30, Auditorium 1, Teorifagbygget

Vi har gleden av å invitere til UITs årlige markering av universitetet. Vi deler ut universitetets priser for 2015 og hedrer våre 101 nye doktorer.

Tale ved **Dr. Richard Horton**, sjefredaktør i *The Lancet*:
"Freedom of speech – the role of a modern scientific journal"

Promovering av **tre nye æresdoktorer**:
forfatter Laila Stien, næringslivsleder Trond Mohn og professor em. Oran R. Young

Musikalske innslag med Sondre Justad, Natalya og Oganés Girunyan, og den verdenskjente pianisten Alberto Nosé.

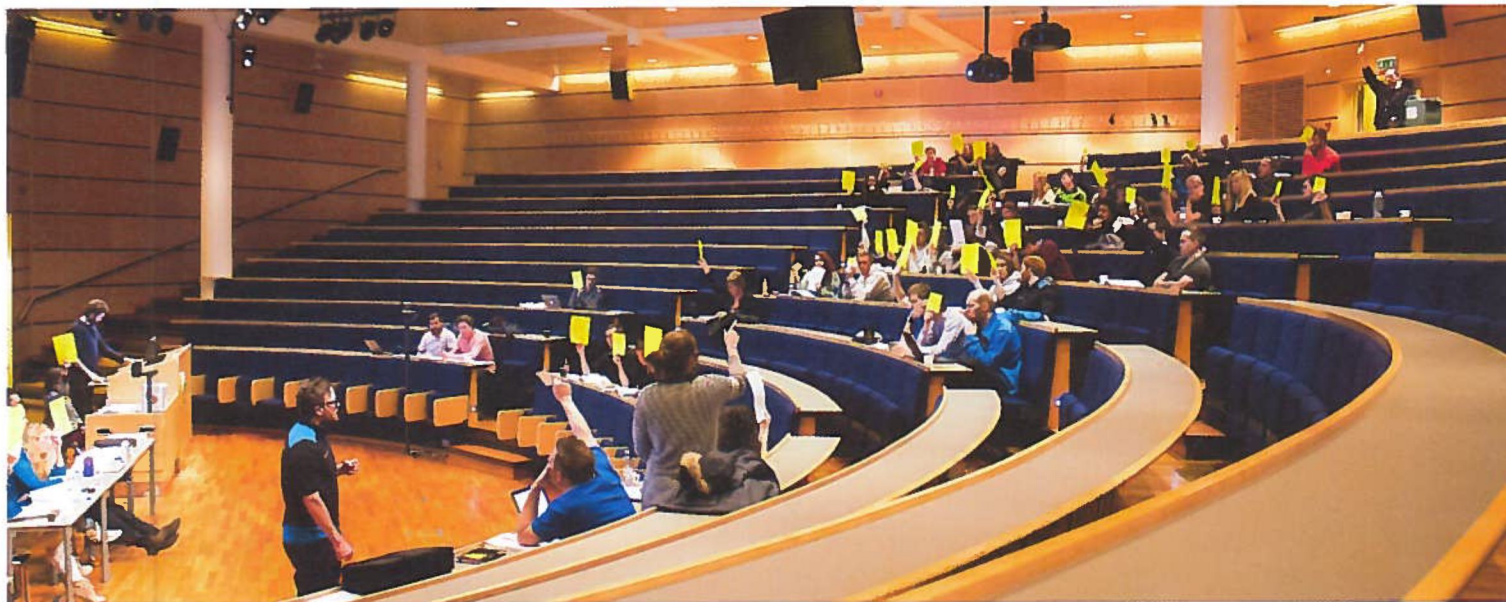

Anne Husebekk
ANNE HUSEBEKK
REKTOR

Lasse Lønnum
LASSE LØNNUM
UNIVERSITETSDIREKTØR

TSI Årsmøte: beløpsøkning, Kraft II og felles uniformering

TROMSØSTUDENTENES IDRETTSKLAG

TEKST OG FOTO: Alexandra Tenebroso

Tromsøstudentenes Idrettslag (TSI) avholdt sitt årsmøte onsdag 4. mars. Studenter ved UiT kan se frem til blant annet felles uniformering av TSI-medlemmer, og finansieringen av Kraft II er oppe til debatt.

Årsmøtet til TSI ble avholdt på auditorium 1 i Teorifagbygg 1, med et oppmøte på ca. 80 stykker av den aktive medlemsmassen på 800 i undergruppene. Et nytt hovedstyre har blitt valgt, med Wilhelm Advocaat Francke i spissen som den nye lederen for TSI, etter et langvarig overlapp med den avtroppende Viktor Engelhardt.

Felles uniformering for alle medlemmer

En av sakene som ble diskutert og stemt over omhandlet felles uniformering for alle undergrupper. Forslaget går ut på at alle undergrupper av TSI får standardutforming på uniformer, i svart som primærfarge, med oransje og hvitt som sekundærfarger. Hensikten med dette forslaget er å signalisere tydeligere tilhørighet utad, og gjøre TSI sin tilstedeværelse mye mer synlig ved idrettsrelaterte aktiviteter. Dette gjelder også nasjonale arrangementer TSI-undergrupper reiser for å delta i. Forslaget ble stemt over og vedtatt av et flertall, og trer i kraft med umiddelbar virkning på alle nyinnkjøp. Innen årsmøtet 2017 skal alle drakter være byttet ut.

Kraft II og økning i medlemsavgift

Økning av medlemsavgiften ble tatt opp på årsmøtet, til 200 kr. i semesteret for studenter og 400 kr. for ikke-studenter. TSI ønsker å differensiere mellom studenter og ikke-studenter, for å unngå subsidiering av ikke-studenter fra midlene TSI får utdelt.

En av årsakene til dette er at TSI har en avtale med samskipnaden der medlemskontingenten går til sparing for realisering av Kraft II. Dette er et prosjekt tiltenkt som en utvidelse av og supplement til det nåværende tilbudet. Kapasiteten på Kraft I har vært sprengt, og Kraft II er planlagt for å avlaste det store trykket, i tillegg til å utvide fasilitetstilbudet.

En annen avtale ivaretar også kapitalsparingen tilsiktet Kraft II, der TSI sier seg enig til å gi en forsvarlig del av overskuddet til Kraft II.

De nåværende avtalene ble trukket frem til debatt, der TSI fremmet mulige endringer i støttebidraget til Kraft II, og så på et alternativ der en fast andel av medlemskontingenten går til denne finansieringen, fremfor hele kontingenten. Resterende andel skal gå til undergruppene av TSI.

Støtte og tildelingsgrunnlag

TSI sine undergrupper reiser ofte ut på idrettslige arrangementer for å representere Tromsø og Det Arktiske Universitet. Det medfører utgifter i form av egenandel. TSI støtter sine medlemmer for deltagelse på slike arrangementer, men har en takbegrensning på hvor mye de kan gi per medlem. Dette reguleres av en egen fordelingsnøkkel, som er et veiledende beløp medlemmer kan søke om. På årsmøtet ble denne fordelingsnøkkel foreslått revidert for å gjen-

speile virkeligheten, det vil si til å samsvare med det som har blitt praktisert. Det innebærer en nedjustering til 500 kr. reisedekning for nasjonale mesterskap, samt 2000 kr. grense i total pengestøttetildeling for andre formål per medlem hvert år.

Sanksjonering

TSI er avhengig av nødvendig dokumentasjon for å ha oversikt over organisasjonsstrukturen og pengeforbruk, både for kontroll og søk om støtte. Hvor mye denne punktligheten overholdes varierer mye fra undergruppe til undergruppe og fra år til år. For å sanksjonere grupper tidligere, har TSI hatt en vedtekt som går på støttekutt med 10 % for sen levering av nødvendig dokumentasjon.

På årsmøtet har denne regelen imidlertid blitt revidert med et tilleggsforslag vedrørende grupper som ikke søker støtte eller ordinære midler, og som altså ikke blir rammet av hovedsanksjonen. Tilleggsforslaget innebærer at grupper som ikke søker om midler kan bli sanksjonert gjennom kutt i banetid/bruk av idrettsanlegg. Manglende innlevering av vesentlige dokumenter annullerer rett til tildeling av støtte og banetid.

Møtereferatet fra det fullstendige møtet kan etter hvert innhentes på TSI sine nettsider.

Verdens fattigste president? Et eksempel på menneskelig verdi

KOMMENTAR

TEKST: Edmundo Quiñonez
FOTO: Press

Han ble ofte kalt «verdens fattigste president» på grunn av hans ydmyke livsstil, han donerte 90 prosent av lønnen sin til veldedighet og plukket opp haikere i sin Volkswagen «Be- atle» fra 1987.

Gjennom hele sin politiske karriere, til og med som president, levde han uten luksus på samme måte som før han ble president. Når han ble fortalt at han var «verdens fattigste president», svarte han «Jeg føler meg ikke fattig. Fattige mennesker er de som utelukkende jobber for å opprettholde en rik livsstil, og som alltid vil ha mer. Jeg trenger ikke å ta på noe kostyme som president, jeg er den samme som før».

I 2014 åpnet han sommerhuset sitt for 100 syriske barneflyktninger, i håp om at resten av verden også ville hjelpe.

Han var en president som alltid ville formidle at rikdom ikke finnes i penger, men i lykke for folket, i å hjelpe naboen, i solidaritet og i kjærlighet.

Søndag den 28. februar var siste dag for José Alberto «Pepe» Mujica som president i Uruguay etter fem år. Dette var til stor bedrøvelse for mange, ikke bare i Uruguay, men for folk i hele verden.

Han drømte om en revolusjon hvor regjeringen var til for å spre lykke til folket. Han ønsket også at Uruguay skulle være det første landet i verden til å ha monopol over produksjon og salg av regulert marihuana for å få bukt med den illegale narkotikahandelen for godt. Som han tidligere har sagt; -Vi har slitt med narkotikahandel i 50 år og vi har tapt, nå er det på tide med nye tiltak.

Salg av marihuana er til folk over 18 år som bor i landet. Salget er kontrollert av lisensierte apotek med en kvote på 40 gram per måned per person.

Litt om livet hans

Hans onkel på morsiden var nasjonalist og hadde innflytelse på utformingen av Mujicas politikk.

I Uruguay var det et militærdiktatur mellom 1973 og 1985, hvor venstreorienterte partier ble forbudt. Dette førte Mujica til å opprette en geriljagruppe som het «Movimiento de Liberación Nacional (Tupamaros) eller «Nasjonal frigjøringsbevegelse», som hadde en venstreorienterte ideologi. På grunn av sitt politiske engasjement, ble han skutt hele seks ganger og satt til

sammen 15 år i fengsel. Da militæret mistet sitt grep og demokratiet ble gjeninnført, ble Mujica løslatt.

Etter dette var med på å opprette partiet det venstreorienterte partiet «Movimiento de Participación Popular (MPP) (Bevegelse for folkelig deltakelse). I 1994 ble han valgt som parlamentsmedlem, og ble senere valgt til senator. I 2005 ble han utnevnt til oppdretts-, landbruks- og fiskeriminister.

Veien til formannskapet

I 2009 ble han utropt som den offisielle kandidaten for partiet «Frente Amplio» (Bred front) for presidentvalget senere samme år. Han vant med 52% av stemmene og 1. mars 2010 tok han over som president.

Under Mujicas styre fikk landet kontroll på inflasjonen, noe som førte til en mer stabil og stadig voksende økonomi, samt en historisk lav arbeidsledighet. Dermed ble landet i stand til møte utfordringene knyttet til virkningen av den internasjonale krisen.

Tusen takk José Alberto Mujica for alt du har lært oss! Vi trenger en verden hvor vi alle ser hverandre som brødre og søstre.

Noen visdomsord fra Jose Mujica:

Kjærligheten til penger og til det materielle har forandret menneskeheten.

Politikere må leve som majoriteten og ikke som minoriteten.

Folk som liker penger skal holde avstand fra politikken, de er en fare.

Politikken er kampen for lykke for alle

Vår religion burde være livets forsvar.

Frihet er å ha tid til å leve det som motiverer oss.

La sannheten være kjent (om forbrytelsene til diktatur) det er en sterk straff.

Det finnes ingen god avhengighet, nei, bortsett fra kjærligheten.

Hvis man vil endre noe, kan man ikke fortsette å gjøre det samme.

Vi må ha mot til å se virkeligheten.

«En hyllest til kvinnedagen»

KVINNEDAGEN

TEKST: Reidun Heggen/8. mars taler (SU)

FOTO: Frode Henriksen

Det er en dag i året både kvinner og menn møter opp og går i tog for like rettigheter, likelønn og likestilling. Heier på likestilling, kvinnelige gründere og samler inn penger til kvinner i Syria. De aller fleste i Norge er enige om at kjønn ikke skal ha noe å si for hvilken utdanning du kan ta, derfor stikker det litt ekstra når jeg høre om jenter som ikke får dra på skolen. Selv om de vil.

Det finnes en myte om hvem som feirer kvinnedagen. Myten sier at det er kvinnegruppa Ottar eller gamle kvinner som sitter fast på 70-tallet. Det er mulig de også liker kvinnedagen, men det er langt flere enn disse. Kvinnedagen feires over hele verden. Veldig mange som går i tog er helt vanlige mennesker. Både unge og gamle. En del unge jenter går i tog fordi kravene til utseende og kropp ikke er realistiske. Hvert år dukker det også opp mange menn. Menn som ikke synes at likestillingen har gått for langt. Menn som blir forbanna når andre menn slår kvin-

ner, menn som synes det er hadde vært fint med pappapermisjon og en rettferdig fremtid for sine søster, døtre og mødre.

Veldig mange velger å gå i 8.mars-toget for å vise støtte og solidaritet med kvinner over hele verden. I dag eier kvinner kun 1% av verdens ressurser. Det er vanskelig å krangle med meg når jeg sier at dette ikke er et ønsket eiendomsforhold fra kvinners side. Det er heller ikke en hemmelighet at mange kvinner som ønsker å gå på skole, blir forhindret. Fattigdom reproducerer tradisjonelle kjønnsroller, kombinert med kvinneundertrykkende organisasjoner som amerikanske abortmotstandsbevegelser og Taliban, gjør at det mange steder i verden, rett og slett er farlig å bli født kvinne. De som trosser slike bevegelser fortjener all honnør.

Ressursene er ikke rettferdig fordelt, men heller ikke tilfeldig fordelt. Å si at menn og kvinner er født inn i et system

med ulike muligheter virker provoserende på mange. Spesielt når vi snakker om norske forhold. De norske utfordringen kan vises i kommentarfelt, der kvinner opplever grove kommentarer knyttet til seksualitet og kropp. Kvinner som stikker seg frem, har opplevd å få detaljerte beskrivelser av hvordan de fortjener å bli voldtatt. Å si at vi har full likestilling i Norge, fordi vi har lover mot diskriminering, gir like mye mening som å si at det ikke finnes bankranere i Norge, fordi det er ulovlig å rane banker.

Derfor vil jeg påstå at kvinnedagen også bør handle om kvinners muligheter, utfordringer og seiere i Norge. Norge er kåret som det mest likestilte landet i verden, men mest betyr ikke ferdig likestilt. Kvinner har fått formelle rettigheter i Norge, men det finnes motsetningsforhold i makten som har vist seg vanskelig å fjerne med et pennestrøk. Det er stor forskjell på å være likestilt på papiret og likestilt i samfunnet.

PJ-biblioteket

SATIRE

TEKST OG FOTO: Alexandra Tenebroso

Nye observasjoner fra PJ-biblioteket viser at jusstudenter har blitt vanskeligere å oppdage. I mellomtiden stilles det spørsmålsteget ved psykologistudentenes tilstedeværelse. Tekst: Feltobservasjoner og anekdotiske bevis fra Psykologi- og Juss-biblioteket (PJ) viser alarmerende trender som strider imot forutinntatte antagelser. Dette skaper uttrykkhet, siden studenter ikke lenger kan identifiseres med 99% sikkerhet.

Jusstudenter vanskeligere å oppdage

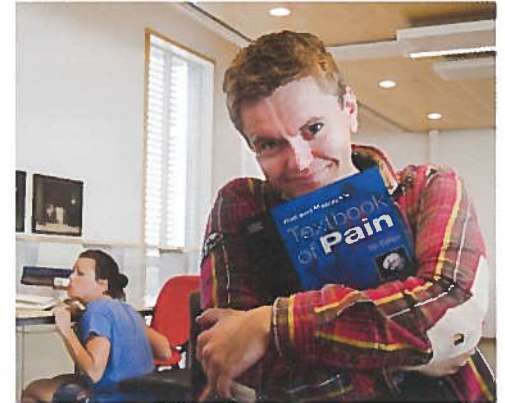
Tidligere kunne en erfaren observatør eller fagkyndig spotte en jusstudent på opp til 50 meters avstand, takket være noen karakteristiske kjennetegn. Et skuddsikert kjennetegn (sannsynligvis bokstavelig talt) er en forvokst, rød bok som jusstudenten bærer på. Et annet kjennetegn har vært uniformering.

For et utrent øye kan det virke som en av de mange nøytrale klestrender i medvind. Noen artsindivider byr på komplett uniformering som signaliserer en proper jusstudent: menn er velfriserte, i helfargede gensere med aksentuerende skjortekrager som blomstrer ovenfor genserhalsen. Buksene er oftest stilren denim, mens fotteyet flørter med det urbane og avslappede, oftest med lysere såler (som en rik manns svar på Converse).

Det kvinnelige svaret på jusstudentprototypen kan ofte observeres med langt, velpleid hår (unntak med trendy, kortklippet hår forekommer), skjert i tide og utide, tettstittende bukser/skjørt, bluser i mer nøytrale farger og/eller gensere i markante og dype farger. Fotteyet er på ingen tidspunkt diskret, enten det gjelder utformingen eller forholdet til resten av antrekket.

Noen alarmerende feltobservasjoner fra PJ-biblioteket tilsier at jusstudentarten har nå fanet ut i hybridvariasjoner, som er lettere å forveksle med andre studentarter. Mellom disse to ovenfornevnte idealer finnes det et spekter av variasjoner, der noen ender opp på et ytterpunkt og kan i verste fall blende inn i folkemengden på HSL. Før i tiden, eller i det minste i den fordomsfulle imaginære fortiden, var det mer naturlig å forveksle jusstudenter med enkelte underarter av BFE-studenter. I dag er spredningen og forvekslingsratioen mye større, noe som medfører at man aldri kan vite om man er i jusstudentens nærvær eller ikke, eller hvor mange jusstudenter er i ens umiddelbare omkrets.

Omvendt logikk blant psykologistudentene

En annen observasjon fra PJ-biblioteket antyder at antall psykologistudenter fra subarktisk har økt. Overraskende mange psykologistudenter overhørt eller sett rundt omkring (de gangene man har greid å verifisere at de er psykologistudenter), viser seg å være sør for polarsirkelen. Det er vanskelig å si med nøyaktighet hva denne migrasjonen sørfra skyldes.

Det Arktiske Universitet har noe mildere opptakskrav enn andre norske universiteter som tilbyr psykologiutdanning. Det er fristende å trekke slutningen at utvalg fra sydlige populasjoner benytter muligheten til å komme inn på profesjonsstudiet gjennom årsstudium, noe Universitetet i Oslo og NTNU ikke praktiserer. Samtidig er 60% av opptaksplassene på profesjonsstudium i psykologi forbeholdt søkere med nordnorsk tilhørighet, noe som i praksis betyr at det er vanskeligere å komme inn hvis et artsindivid fra sør søker seg inn på profesjonsstudiet ved Det Arktiske Universitet. Det spekuleres å være en form for omvendt logikk.

Med det i tankene, bør det også bemerkes at mange nordnorske artsfrender flytter sørover enten ved påbegynt eller fullført utdanning. Dette utgjør omvendt-omvendt logikk som antas å kansellere sine egne ulemper ut. En mulig hypotese er at både de nordlige og de sydlige aspirerende psykologistudenter utøver dette «polskifte»-mønsteret nøye kalkulert, for å holde alle deler av samfunnet nord-sør-polarsert til enhver tid.

Hva er egentlig problemet med prostitusjon?

PROSTITUSJONS DEBATT

TEKST: Pernian Shafiei Ranjbar

ILLUSTRASJONSFOTO: Olga Shavrina

S eks år etter at den norske sexkjøpsloven ble innført er forbudet mot kjøp av seksuelle tjenester fremdeles et svært omstridt tema. 1 januar 2009 ble det kriminelt å kjøpe seksuelle tjenester, mens salg av sex forble lovlig. Norge fulgte derfor i fotsporene til sitt naboland Sverige, og internasjonalt snakkes det om "den nordiske modellen" for prostitusjonslovgivning. VISTA Analyse hevder i sin rapport fra 2014 å kunne vise at prostitusjonen i Norge har gått ned. Likevel mener kritikere av lovgivningen at sexkjøpsloven rammer de forkjemperne hevder at loven skal beskytte: de prostituerte.

Hva viktige stemmer i samfunnet anser å være problemet med prostitusjon har betydning for hvilke politiske tiltak som oppfattes som best, akseptable og nødvendige. Her spiller media en viktig rolle som premissleverandør. I forkant av innføringen av sexkjøpsloven stod argumentet om at loven ville være et viktig redskap for å bekjempe menneskehandel, sentralt. Ved å kriminalisere kjøper, og ikke selger, skulle man vise at det var feil og uetisk å straffe kvinner i prostitusjon. Likevel har både forskere og interesseorganisasjoner vært svært kritiske til konsekvensene av sexkjøpsloven. Kritikken har blant an-

net gått ut på at de prostituerte ikke har blitt hørt i opptakten til loven, at deres situasjon betegnes som forverret, videre at loven har blitt brukt som et middel til å regulere migrasjon til Norge.

Ingen ny debatt

Professor May-Len Skilbrei, som forsker på prostitusjon, har undersøkt ulike problembeskrivelser om prostitusjon i perioden 1970 til 2009 i Norge. Mens prostitusjon på 70-tallet ble beskrevet som et problem relatert til vanskeligstilt ungdom, ble prostitusjon omtalt som et likestillingsproblem på 80-tallet. På 90-tallet

snakket man om prostitusjon som et ordensproblem, mens problemet med prostitusjon på 2000-tallet endret seg til et problem knyttet til migrasjon og menneskehandel.

Selv om mediedebattene i forkant av innføringen av loven i hovedsak sentrerte seg rundt sex-salg i større norske byer som Oslo og Bergen, omhandler prostitusjonsdebattene også Nord-Norge. Statsviteren Dag Stenvoll har studert mediedekningen av den såkalte Finnmarksprostitusjonen på 90-tallet. I følge Stenvoll ble russiske kvinner i prostitusjon beskrevet som en trussel mot offentlig orden, helse og moral. Media konstruerte "Finnmarksprostitusjonen" som et sosiopolitisk problem assosiert med sosiale definisjoner om hva som er "normal" og "avvikende" atferd. På denne måten ble russiske kvinner i prostitusjon representert som et symbol på et problem som legitimerte sterkere kontroll av Norges grenser. Synnøve Jahnsen (2007) har i sin forskning vist hvordan nigerianske kvinner i forkant av innføringen av sexkjøpsloven ble beskrevet som radikalt annerledes enn norske prostituerte i den norske mediedekningen. Skillet mellom utenlandske og norske kvinner i prostitusjon står fremdeles sentralt etter kriminaliseringen, og mange av løsningene som diskuteres er basert på hvilke bilder man har av aktørene.

Offeret eller arbeideren

Debattene om prostitusjonspolitik er både ideologisk og følelsesladet betinget. Dette skaper en etisk polarisert diskusjon hvor støttespillerne for sexkjøpsloven argumenter at et forbud er et grunnleggende virkemiddel for å beskytte ofrene i prostitusjon.

Spesielt er disse argumentene relatert til en oppfatning om at samfunnet må bli kvitt prostitusjon for å bekjempe menneskehandel og vold mot kvinner. På den andre siden hevdes det at menneskehandel kan bli bekjempet med andre midler, og at loven derfor er unødvendig. To dominante uttrykk er kvinner i prostitusjon i mediedebattene er fortellingen om "offeret" eller "arbeideren". De som fremhever de ulike representasjonene har både

forskjellig tilnærming til hva som anses å være problemet med prostitusjon, og derfor også hvilken løsninger de mener er de beste. Begge representasjoner forsøker å fjerne de historiske stigma som tradisjonelt har vært relatert til å være prostituert, slik som å være langt nede på rangstigen, men på to svært forskjellige måter. Mens arbeiderepresentasjonen forsøker å normalisere prostitusjon som en jobb gjort av en rasjonell og handlende aktør, har offerdiskursen gjerne diskutert prostitusjon som en strukturell utfordring utført av en passiv aktør uten mulighet til å forme eget liv eller ta egne beslutninger.

Internasjonal organisert kriminalitet

Sentralt i mediedebattene om prostitusjonspolitik står bekjempelse av internasjonal organisert kriminalitet. I motsetning til de norske prostituerte som svært

I media blir organisert kriminalitet beskrevet som redusert etter at sexkjøpsloven ble innført. Hovedargumentet er at Norge er et mindre attraktivt marked for kriminelle organisasjoner. Likevel fremgår det av debattene at loven slik den er i dag ikke er et sterkt nok virkemiddel for å beskytte Norge fra internasjonal kriminalitet relatert til sexindustrien. Med politiet som en viktig hjelper blir det ofte uttrykt et behov for sterkere kontroll og regulering av utenlandske prostituerte, slik som eskortesider på internett, fordi det blir ansett å være med på opprettholde prostitusjonsmarkedet (Lønseth i Aftenposten, 02.08.2013). Det har vært en tendens i media at organisert kriminalitet har blitt brukt som et argument for å stoppe utenlandske prostituerte fra å selge sex i Norge. På tross av at sex-salg ikke er kriminalisert, blir det gjennomgående argumentert at utenlandske kvinner i prostitusjon er knyttet til organisert kriminalitet samt kriminelle handlinger som hvitvasking av penger og narkotikasalg.

Kriminelle nettverk og sosial degenering av det norske samfunnet er trusler som blir brukt for å legitimere strengere kontroll av utenlandske kvinner i prostitusjon i Norge. Det har blitt pekt på at fremstillingen av utenlandske kvinner i prostitusjon har ført til at norske kvinner i prostitusjon har kommet nærmere Vi'et i samfunnet. Ikke minst er beskrivelsen av den norske kvinnelige studenten, som ønsker økonomisk frihet ved siden av studiene, et tydelige uttrykk på dette. I denne diskursen er Den Andre de utenlandske prostituerte: de som mangler friheten til å ta egne valg, og som trenger beskyttelse fra menneskehandlernes klør. Dette viser hvordan menneskers levevilkår blir presentert og forstått gjennom kategorier og merkelapper. Likevel er det få som faller innenfor politiets definisjon på hvem som er offer for menneskehandel. I følge Synnøve Jahnsens doktoravhandling foregår mye menneskehandel i et grenseland mellom tvang og fri vilje, hvor prostitusjon kan være den eneste løsningen på en svært håpløs situasjon.

ofte blir omtalt som frie og selvstendige aktører, blir innvandrerkvinner i prostitusjon representert som deler av internasjonale kriminelle nettverk. Ofte blir disse kriminelle nettverkene beskrevet som så sterke at den eneste måten å stoppe prostitusjon på er å gjøre det kriminelt for norske menn å kjøpe seksuelle tjenester. Med andre ord, det er etterspørselen som blir ansett som noe man kan gjøre noe med, mens tilbudet blir beskrevet som ustopplig.

“Sexkjøpsloven fra 2009 kriminaliserte kjøp av sex, men sa ingenting om salg av sex. De politiske partiene som har makten i dag; Høyre og Framskrittspartiet sammen med støttepartiet Venstre har makten til å fjerne den mye omtvistede sexkjøpsloven fra 2009. På den andre siden er KrF sterkt i favør for loven. Sexkjøpsloven har på mange måter blitt et landemerke i den norske prostitusjonsdebatten. Etter at loven ble innført har den fått mye nasjonal, men også internasjonal oppmerksomhet.”

The danger of erasing one's own identity and its long term consequences

Part 2

STORYTELLING

TEXT: Aman Kamsare
PHOTO: Olga Shavrina

My Life journey in Norway: Challenges and Responses

Next, I am going to tell you the part of the story of my life journey in Norway, my second home country. March 9, 1999 the plane that brought me to Norway touched down in Oslo at Gardermoen airport. Then my feet stepped into Norwegian soil for the first time. After a flight of less than two hours from Oslo to the Northern Norway, the plane, which brought me to Bodø, my first municipality in Norway had landed. As soon as I arrived in Bodø, I began to imagine the breaking of the dawn of freedom and I felt the beginning of new life flowering inside me. I could not convince myself that I was in Norway, my second home country. The beginning of new journey in life, new expectations and unfulfilled dreams!

Leif Erik my contact person, working for refugee office in Bodø at the time, accompanied by an Ethiopian translator retrieved me from the airport. From there we embarked on a car and drove to my flat in Mørkved. The flat was self-contained, well furnished, filled with vegetables and various types of food.

Couple of days after my arrival, I did all medical check-ups and immediately started Norwegian language class. I continued my higher education in Kongsbakken high school in Tromsø one year after my stay in Bodø and wound up my further education in a period of one academic year. I did my masters in science of literature specializing in post-colonial African English literature at Tromsø University. Simultaneously, I studied Norwegian PPU and recertified in my professional career of teaching.

After completing my education, recertification and fulfilling my obligations in the process of integration into the Norwegian society, I started looking for a job of my dream within my professional training. Almost for the last solid 8 years, I

left no stone unturned in applying for a job and 90% of my applications often turned down for the reasons I do not really understand.

Due mainly to the pressure of circumstances of the total rejection of my applications, I went to an office to seek a professional advice. Unexpectedly, I discovered something very strange and alarming contrary to my expectations in the advice I sought. "You have to change your name to a Norwegian name or European name so that you can fit into the system and be offered an occupation of your dream and profession." I was shocked to my bones and felt my hopes being shattered inside me!

This incident reminds me the saying "history repeats itself either in comedy or tragedy." Yes, it is both tragic and comic! However, I had to struggle to find out whether this self-repetition of history is on the same level or on a higher stage. Finally, I fought with my own contradicting ideas and convinced myself that it is true that history repeats itself but on a different stage and at a higher scale.

It is undeniable truth that my new home country, Norway is the land of opportunities. I cannot deny that I am a free person in Norway, safe and I do not feel the threat of torture and arbitrary arrest every morning I wake up. It is undeniable truth that Norway has one of the most generous welfare systems in the world and one of the best places to live. Still it is unequivocally true that Norway is a country renowned for its peace-making role and inspirational in giving novel prices in the struggle for human rights, democracy and world peace. I really feel proud of these and other fundamental human right values achieved by my second home country, Norway.

Having this fact in mind, how paradoxical it sounds being the citizen of this country and at the same being systema-

tically forced to erase my own identity in order to fit into the system. Should I change my name and fit into the system to get a job of my training and qualification? Should I do it and could I do it? What will be the consequence if I do that? This is not the whole story about my experience in Norway. In the process of socialization, sometimes, I come across a situation where the colour of my skin provokes controversies and becomes the sole reason for an exclusion of one sort or another.

I can tolerate in the process of interpersonal communication if I encounter partial or total rejection. I can tolerate if I smile to someone I do not know before, and have been answered with an angry and gloomy face. Still I can tolerate if I compete for a job and if I finally could not pass an interview. I cannot forget that I live in a society where "Do not talk to a stranger" is the accepted social norm. Again, I have a hard skin that tolerates it. Indeed, I cannot tolerate when I am forced directly or indirectly to erase my identity and being pushed to go hiding! I had experienced exactly the same injustice in the country of my origin but on a different level. No need to repeat this tragic and traumatizing experience now once again. Logically one form of injustice is not better than the other.

It was in searching for my own integrity as a human person and in hunting for my defining national identity that they took me to jail. It was the sole reason why I had been incarcerated in one of the most notorious prison cells in the world, (Alem Bekagn, farewell to the world). These fundamental values are inalienable to every human person and remain un-negotiable dignities. I do not allow them to be clipped partly or wholly in order to fit into a system. It seems to me that it is very unnatural to cut one's feet to fit to a pair of shoes. Naturally, the shoes should undergo cutting and fitting into the human feet.

I equally believe that silence and blind conformity under such unfortunate challenges result in deadly consequences and have a far-reaching repercussion overall humanity. Blind conformism and silence are progressive attributes that become harder and harder to overcome once they become permanent habits. Silence eventually leads to implicating oneself in discrimination and results in its justification.

The urgency for Collective Responses

The challenges that we are facing today as global human citizens are universal in their characteristics and equally affect our fundamental human dignities. Injustice in one place is injustice everywhere.

These days we live in the world in which alienation manifests itself in its extreme form. We live in a global system where resources are highly concentrated in the hands of few powerful oligarchs and the gap between the rich and the poor is dramatically widening as Thomas Piketty's research shows. Nowadays, we live in the global and local communities ostensibly "multi-cultural"

where still we are either mountains or islands. Metaphorically, the mountains do not move and the islands are not connected to the mountains without bridges stretching over the seas. We are not only a mountain that does not move but also an island without a connecting bridge. In our everyday lives, we observe the isolated individuals from other people and even from their own deepest selves and emotions. Still we live in a local and global system in which significant number of citizens are totally absorbed in themselves and tormented by an intense loneliness and inability to communicate with others.

Our world is not yet equally a better place to live for all of us. We should not forget that our common territory of humanity becoming narrower and narrower from day to day by artificial boundaries. Thousands of refugees are being subjec-

ted to in-humane treatments while trying to cross these fabricated boundaries. Furthermore, we find ourselves at an epoch in our history where national and narrow interests override human rights and civilians and innocent children are indiscriminately bombed by the most sophisticated modern weaponries of our time. Today, we find ourselves where ideologies, wrangling for power, religious dogmas etc. become pretext to commit mass murder. It is an un-refutable fact that we live in a global regime where digital relations replace human and social relations and we become strangers to one another!

The beauty of multiple identities: both Oromo-Ethiopian and Norwegian

Again, we are prisoners of a global regime where torture and human right abuse is legally justified and pursued by our own governments officially. As a result, we find on the top of the power pyramid emotionally detached, morally corrupted, irresponsible authorities, left with no human empathy and remorse for whatever hurt they inflict upon us. At the bottom of the global oppressive power pyramid, we find "the lonely crowd" and aggregation of atomized city dwellers that are being crushed and benumbed by the weight of social system in which they have neither significant purpose in life nor decision-making power.

Sometimes we find ourselves being entrenched in a situation where our own governments whom we voted into offices turn against us and silence us at gunpoints. Today it is public secret that freedom of expression is becoming treason

and journalism being defined as terrorism in some countries. Consequently, a significant number of journalists and critics are being languished in maximum-security cells and openly murdered for telling us the truth. This reality holds true under all authoritarian regimes of our time on our globe.

As I told you earlier, my life is rich in prison experiences! Ironically, thanks to my prison experience, I lived and witnessed the most anguishing ambience where human beings were treated either as dehumanized objects or non-human animals. You see, in prisons things

turn upside down and stand on their heads. What is human becomes animal and what is animal becomes a speaking chattel! Life under captivity makes the alienation chiasmatic figure! Worst kind of modern slavery is going on behind the barbed wires under all oppressive regimes. My own experience attests that prison is a place where alienation of humankind expresses itself in its worst forms like that of war conditions. Both wars and prisons dehumanize,

traumatize, pacify, silence, radicalize... or break physical and mental integrity of a human person.

It is obvious fact that we live in a highly polarized global and local community where hourly and daily our identities and dignities as a human person are being eroded dismantled or completely wiped out. On the face of all these devastating experiences and trying challenges silence and implicitly are tantamount to suicide. It is time to break the silence, come forward, and let us reconfirm our collective human identities and dignities. These challenges are both local, global and collective in their characteristics and demand our common vision and collective action. As we break the silence, freedom, human rights and justice dawn! Procrastination is the thief time! Let us act now!

Kraft Convention er bare begynnelsen

TRENING

TEKST: Alexandra Tenebroso

FOTO: Helene Mikkelsen

Kraft arrangerte «årets treningsfest» den 14. februar, og de har store planer om å komme seg unna med flere slike arrangementer fremover.

For de som ikke fikk det med seg: Kraft Convention var en aktivitetsbukett som studentidretten fridde til folk med. En hel dag fullspekket med alt fra klatring til dans. Det er ikke første gang de glimter til med større treningsarrangementer, men det er første gang det er gjort på slikt skala.

Helt nytt

- Har ikke gjort dette før i denne innpakningen, nei, forteller Bjørn Brækkan.

Brækkan er avdelingsleder for studentidretten underlagt Norges Arktiske Studentsamskipnad, og har tidligere advart om at studentidretten kommer til å finne på noe sprell i form av arrangementer.

- Vi hadde lyst å lage noe stort for våre nåværende medlemmer og tiltrekke interesse. Vi ville lage en bedre totalpakke som kan settes opp som en treningsdag.

Delrakerne kunne selv skreddersy sin aktivitetsplan for dagen. De kunne velge ut sine favoritter blant enestående konsepter

både i sykkelsalen, gruppetrenings salen, slyngerommet, i hallen, på styrkerommet og i klatreveggen. Det var mulig å sette sammen 6 ulike aktiviteter fra utvalget på 19 aktiviteter fra timeplanen. Timene var på 45 min, med 15 min pause i mellom. Gjeste forelesninger med ernæringsfysiologen Ida Rasmussen og workshop med Olympiatoppens fysioterapeut Ingrid Mortensen var også inkludert i dette arrangementet.

Bare starten

Generelt sett har tilbakemeldinger på Kraft Convention vært positive. Deltagermassen var både eksisterende medlemmer og nysgjerrige entusiaster uten tilknytning til studentidretten. Planleggingen av

Kraft Convention startet i november, og falt delvis sammen med aktiviteter under StudentUka, noe studentidretten synes har funket bra.

- Vi hadde et godt samarbeid med StudentUka og gjorde vårt beste for å forsterke begge arrangementene til studentenes fordel, sier Brækkan.

- Det blir stort treningsevent hvert vårsemester, tenker vi, betrygger Bjørn Brækkan med antydning om at arrangementet er kommet for å bli. Han påpeker imidlertid at arrangementet ikke blir nøyaktig det samme. Vi vet med andre ord ikke hva studentidretten finner på, men vi vet at det blir stort.

Studentidretten

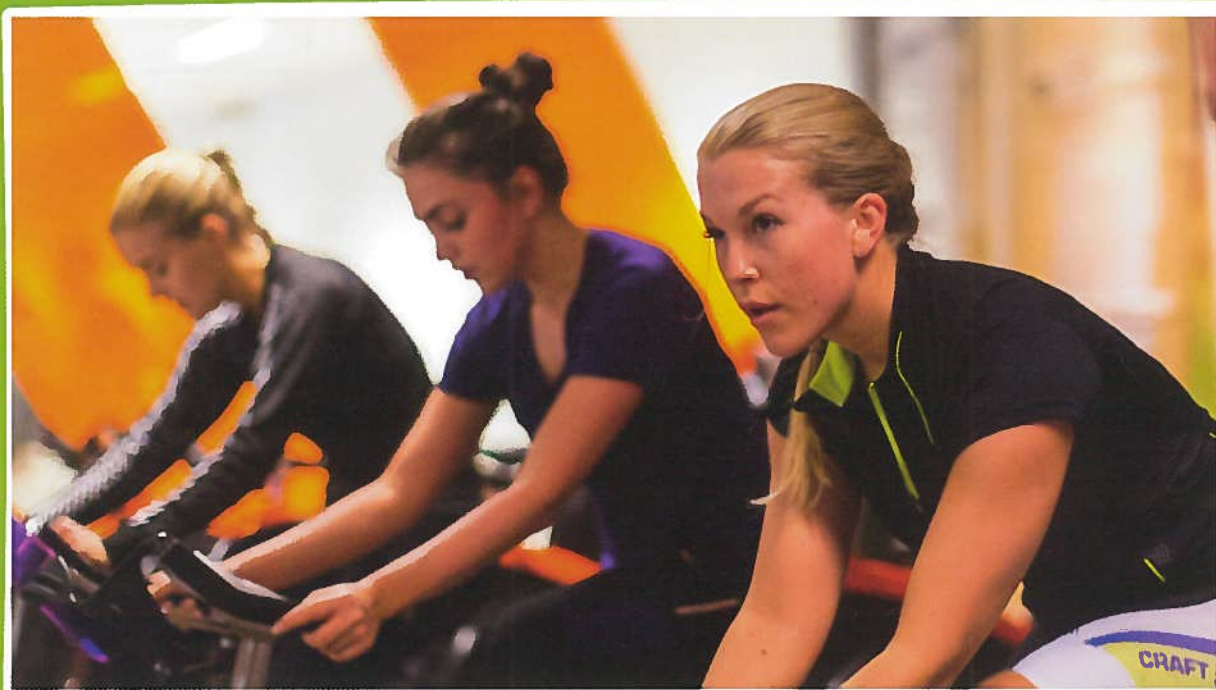
samskipnaden.no

HEIA DEG

FACEBOOK.COM/HEIADEG

VELKOMMEN TIL GRATIS SPINNINGTIME PÅ SPINNINGENS DAG

— 24. MARS —

Spinning er super fysisk aktivitet, både for deg som trener mye og for deg som trener lite. Lyst til å prøve? Meld deg på i resepsjonen, og vær med i trekningen av en sykkel!

Spinningens dag er et samarbeid mellom Virke Trening, Syklistenes Landsforening og Sportsbransjen og en del av Aktivitetsalliansens kampanje «Heia deg!», se facebook.com/heiadeg

Inn i naturen med TSI Fjellgruppa

NATUROPPLEVELSE

TEKST: Mari L. Marum/TSI Fjellgruppa

TSI Fjellgruppa er en av de største og eldste undergruppene i TSI, og har vært i stor vekst både med tanke på aktivitet og antall medlemmer de siste årene. Vi tilbyr aktiviteter til alle våre medlemmer uansett nivå, og arrangerer alt fra koselige hytteturer i nærområdet, til Svalbard-tur dette semesteret. Før jul var det også en gjeng som dro på klatretur til Tyrkia. Vi har også begynt med bålkvelder like ved campus, som hittil har vært en stor suksess! Dette kommer vi til å fortsette med utover våren, og ser frem til mange hyggelige kvelder rundt bålet.

En av visjonene våre er å arrangere turer hver eneste helg. For å få til dette kommer vi fra høsten av til å sette i gang en egen turgruppe hvor også dere medlemmer kan bli med å planlegge og arrangere turer med oss i styret. Vi ser allerede

nå etter interesserte personer, og dersom noen ønsker å arrangere en tur dette semesteret i regi av Fjellgruppa, er det bare å ta kontakt med oss!

Til høsten sparker vi som vanlig gang semesteret i DebutUKA med tur til Tromsdalstinden og overnattingstur på Brensholmen, samt bli-kjent-tur til Grøt fjord for nye og gamle studenter. Disse arrangementene er alltid en stor suksess! Vi arrangerte i fjor det nasjonale friluftstreffet Oppdrag Troms, hvor deltakere fra sju ulike studentidrettslag kom for å oppleve den ville og vakre naturen vi har å by på her i nord. Det ryktes nå at Oppdrag Troms arrangeres igjen i september.

Er du ikke medlem av Fjellgruppa? Gå inn på medlem.fjellgruppa.no. Husk også å melde deg på vår mailingliste på mail.fjellgruppa.no og lik oss på Facebook!

Turprogram for vårsemesteret:

- 11. mars: Bålkveld ved campus
- 20-22. mars: Basecamp tur til Narvik
- 22-31. mars: Svalbard
- 25. mars: Bålkveld ved campus
- 8. april: Bålkveld ved campus
- 17-19. april: Lyngen
- 25. april: Lekedag på Rødtind med TULL

FOTO: Mari Lovise

A Journey to the Sky

HIKING COLUMN

TEXT AND PHOTO: Luca Gulino

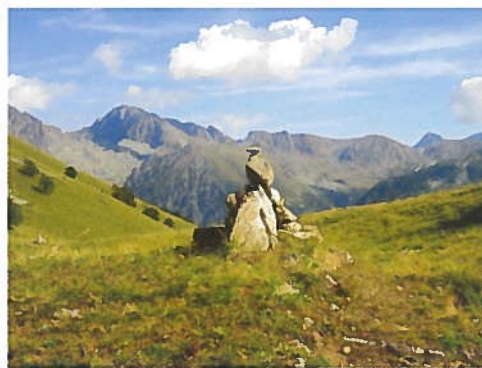
To be surprised; that is why you go walking into the wild. We had little idea about our path, but once we were there, all our plans vanished.

It was during the summer of 2013 in the Mercantour National Park, in France. We went for a hike with a couple of friends as we often did. But this time it was different. Our plan was a three hour trip to reach the awesome lake of Trecolpas - known for its unique colors. It is a peaceful place between two great peaks, "La cime de Baissette" and "La cime de l'Agnellière". Despite our expectations, the journey to the lake took us only two hours. Eventually we were a little bit disappointed as we were seeking a longer adventure. It was obvious for all of us: we wanted to go higher! Maybe because this is the real purpose of those kinds of activities - pushing the limits.

Here we go! We started to walk again. Not walking, but almost climbing to reach a steep plateau called "Le Pas des Ladres," meaning "The path of the thieves" because of the Italian sheep thieves who used to pass by that razor sharp

road. It took us more than hour to go up, but it was worth it - the view was extraordinary. We were surrounded by

two completely different looking valleys. The one behind us, with its magical lake was covered with every possible hue of green. The valley in front of us though, was grey and yellow; a desert-like twist. The difference was astonishing. Suddenly we met two other hikers. They

asked us if we wanted to follow their lead to one of the highest peaks in the area, "La cime de l'Agnellière" - 2700m. We said "Yes" without any hesitation. What an incredible journey to reach the sky! It wasn't easy but we were almost touching the clouds... going higher and higher with amazing people around. I wish everybody could experience that! When we finally arrived at the top, the view was breathtaking. We were gazing over all of the national park for almost one hour without saying anything. The hardest part was getting back down, after all we saw. We wished for the journey to never stop.

Finally the hike took us eight magical hours, and we climbed almost 1100m. We left with so many memories. Now I am in Tromsø and I'm looking forward to seeing what these mountains are hiding for me!

Nordnorsk toppsjakk i Tromsø

SJAKKSPALTEN

TEKST: Simon Steinnes

I helga 6.-8. mars ble NNM for lag arrangert i Tromsø. Samtidig spilte Tromsø Sjakklubb de tre siste rundene i Eliteserien. Grunnet flystreiken ble partiene spilt over internett, og dermed var fjerde etasje i Mackbygget fylt av det som Nord-Norge har å by på når det gjelder sjakk.

NNM ble spilt som en lagturnering i samme stil som OL, dog i et litt mindre format. Denne gangen deltok lag fra Tromsø, Alta, Harstad og Narvik. Under normale omstendigheter ville Tromsø være store favoritter, men de beste spillerne ble tatt ut til eliteserielaget. Tromsø stilte dermed med et forholdsvis ungt lag anført av UiT-studenten Håvard Skagseth. I andre runde hadde Håvard en vanskelig oppgave i matchen mot Harstad, da han møtte den klart høyere ratede CM Peter Flermoen med sort:

CM Peter Flermoen - Håvard Skagseth

1. e4 c5

Håvard spiller nesten bestandig Siciliansk mot e4, og dette partiet er intet unntak.

2. Sc3 Sc6 3. g3 g6 4. Lg2 Lg7 5. d3 Sf6 6. Le3 d6 7. h3 Tb8 8. f4 0-0

I denne stillingen vil en typisk plan for hvit være å angripe kongen, mens sort kjører på med bøndene på dronningfløyen.

9. Sge2 Sd7 10. 0-0 b5 11. a3 a5 12. Dd2 b4 13. axb4 axb4 14. Sa4 Sb6 15. c3 Ld7 16. Sxb6 Dxb6 17. Tfd1 Tfc8 18. Ta2 Le6 19. c4 Ta8 20. Txa8? Txa8

Hvit burde nok ikke ha byttet av tårnene, siden sort får mye mer nytte av den åpne a-linja enn hvit. En bedre plan var å doble tårnene i a-linjen med 20. Td1, siden hvit fortsatt beholder kontrollen over a-linja hvis sort bytter på a2. Nå er sort i førerretet.

21. f5 Ld7 22. Lh6 Lh8!

Løperen gjør en flott jobb i den lange diagonalen, og sort ønsker ikke å bytte den av.

23. Sf4 Ta2 24. Sd5 Da7 25. Dg5 Le8 26. f6 e6 27. Df4 Dd7 28. Se3 Txb2 29. Sg4 Sd4 30. Kh1 b3 31. e5 Sf5 32. Dc1 Te2 33. Td2 Sxg3+ 34. Kh2 Txd2 35. Lxd2 Sf5

Sort står to bønder over, og hvis han kan forsvare seg mot hvits trusler uten å gjøre for store innrømmelser, vil partiet være greit vunnet for sort. I fortsettelsen forsvarer Håvard seg godt, og viser at den hvite stillingen egentlig er håpløs.

36. Le4 dxe5 37. Lxf5 exf5 38. Sh6+ Kf8 39. Lg5 Dxd3 40. De1 Dc2+ 41. Kg3 f4+ 42. Kh4 b2 43. Sg4 Lxf6! En god praktisk avgjørelse. Bonden på f6 var fryktelig plagsom, og sort står fortsatt til vinst.

44. Lxf6 Df5 45. Lg5 b1=D 46. Df2 Dxc5+

Håvard avslutter elegant. Etter Kxg5 setter sort matt i to trekk, så hvit valgte like godt å gi opp.

Dessverre for Tromsø ble det med denne ene seieren for Håvard. Denne gangen var det Alta, anført av IM Emil Hermansson, som vant suverent. Med 6 poeng av 6 mulige var laget fra Finnmark fullstendig utilnærmelige, og slo like godt Tromsø 4-0 på turneringens siste dag. Tromsø, Harstad og Narvik endte alle på 2/6.

Det sterkeste laget i aksjon i Mackbygget denne helgen var nok likevel eliteserielaget til Tromsø. Før sesongen

hadde Tromsø som mål å unngå nedrykk, men etter hvert viste det seg at seriens eneste nordnorske lag faktisk var en medaljekandidat. I forkant av eliteseriehelga lå OSS og Vålerenga i delt ledelse, men mange lag kunne fortsatt ta bronsemedalje, og Tromsø var fortsatt med i medaljekampen. I runde 9 sto Akademisk Sjakklubb fra Oslo for tur, og Tromsø vant stort. Blant annet spilte Jon Kristian Røyset et flott parti mot den ikke helt ukjente Hans Olav Lahlum:

Hans Olav Lahlum - Jon Kristian Røyset
 1. d4 f5 2. Lg5 h6 3. Lh4 c5
 4. e3 Db6 5. dxc5?!

Et offer eller rett og slett en bukk? Sikkert er det i alle fall at hvit får både utvikling og farlige trusler for ofiseren, men det er nok ikke godt nok mot korrekt spill, og Røyset spiller utrolig prest i resten av partiet:

5... Db4+! 6. Sc3 Dxb4 7. Sd5 Kd8 8. Ld3 e6 9. Sf3 Dh5 10. Sf4 De8 11. Lc4

Kc7 12. b4 g5 13. Sd3 Sc6 14. Dd2 Sf6 15. Dc3 Tg8 16. b5 Se4 17. Da3 Sd8 18. Sd4 d5 19. Lb3 De7 20. Da5+ Kb8 21. f3 Sf6 22. Kf2 e5 23. Se2 e4 24. Sb4 Dxc5 25. a3 f4 26. Dxd8 Dxe3+ 27. Kf1 Lc5!

Løporettekket setter dronningen i slag ved å åpne veien for tårnet, og truer samtidig

matt. Hvit kan ikke møte begge truslene samtidig, og tillater matt på f2.

28. Dxf6 Df2#

I runde 10 var det SOSS som gikk i gulvet mot Tromsø, og i siste runde møtte Tromsø Asker. Tabellsituasjonen var slik at denne matchen ble en ren bronsefinale, men der Tromsø trengte seier for å ta medalje, kunne Asker klare seg med en uavgjort match. Etter mye stang ut i noen partier og litt stang inn i andre endte matchen 3-3. Med det endte Tromsø på en sterk fjerdeplass, en hårsbredd unna bronsemedalje.

Studere på Svalbard?

Universitetssenteret på Svalbard tilbyr studier i
 biologi, geologi, geofysikk og teknologi

Søknadsfrist: 15. april
 Mer info: www.unis.no

PUT THE LIGHTS ON!

ART ON CAMPUS

TEXT: Boyka Todorova and Gintare Turskyte
PHOTO: Gintare Turskyte and Boyka Todorova

Have you recently taken a walk around campus? If you have, maybe you have already seen the unusual collection of street lamps, tilted in different directions, near the new Technology Building. Short or long, grey, black or metallic-white, minimalistic or detailed and decorated, it looks like an unexpected compilation, doesn't it?

What is the secret behind all that creativity put together? The street lamps installation is the result of a collaboration between the artist duo Stian Ådlandsvik (Norway) and Lutz-Rainer Müller (Germany). They are two contemporary artists who don't seem to share much in common at first sight: they live in different countries, speak different languages as their mother tongue, produce different ideas but manage to work in sync and create their art together.

There's probably no one who wants to be more individual than an artist. But that's not the case here. In fact, for perhaps the first time the connection between the artists is equal or even more important than the artistic product itself. The artists use the metaphor of this collaboration in their art as well. What is striking is the complexity of their work and the deep hidden symbolism that waits to be discovered. The two artists have been working together for many years already, and their syner-

gy is unique. It is interesting to see how two different minds are mixing their ideas together, and creating something that transcends the expectations of either one of them. We journalists found the bond between them to be so vibrant and radiating that we even got inspired to reflect upon it symbolically and to write this article together. Yes folks, what you're reading now is a product of an experimental collaboration between two journalists. It's not the example of writing different paragraphs and

putting them together, not splitting the sentences, but cooperating and using each of each other's strengths in order to reach the best results.

Back to the artists. Their holistic perspective is obvious all the way from their communication to the final piece of art. They are very creative in experimenting with various materials and concepts and coming up with innovative, unexpected decisions in their work. It would be sinful not to share some examples of their genius work to illustrate their attention to the whole. Preparing an exhibition for a photo gallery in Oslo, they took a bench from the park nearby and used it in the installation in order to represent the attachment to the place and the situation where they exhibit. Another good example is an exhibition at 4 galleries in Hamburg that took place at the same time. They chose some objects and put them in galleries in different forms, e.g. burned paper print appeared as a fax paper in one gallery and as wallpaper in another. They wanted to show how one physi-

cal object could appear in different places at the same time. The opening day was another challenge. How can one open an exhibition that is placed in four different locations around the city? The solution was simple but genius: the artists didn't multiply themselves, but got a shuttle bus to drive between the galleries, transferring people all night long.

Oh, and the lamps at the campus! The meaning that lies behind this new piece of art will leave you flabbergasted, wondering how ideas like this arise in people's minds. Indeed there is a huge amount of imagination and symbolism in this art piece.

Those street lamps are carefully selected from all over the world, but not by their beauty or appearance. They are taken from some of the 10 biggest harbor cities in the world. Stand in the middle, and ask yourself: where geographically do you feel now? The perception of space and location expands instantly. But why are all those lamps bent in so many directions, you might wonder.

The answer is simple and more than curious – each lamp is installed at the exact angle of its place of origin, so, as the world is round, gathered together all of them are leaned differently. To make this piece of art even more accurate to the lamps' original geographical locations – each lamp will shine not according to Norwegian time, but following the night hours of its city of origin. That makes the whole installation interactive 24/7. Well, after knowing all that you should make sure that you don't forget to pass by the lamp sculpture on campus once it's finished!

There are dozens of attention-worthy projects by Stian and Lutz that you should definitely check out on their websites (which, to our big surprise, are separate). We are just waiting for springtime to come, when the grass grows around the street lamps and the sun can compete with some of them, illuminating the path in front of the Technology Building, even in daytime!

This picture, as well as the article, is an example of two perspectives merging together.

“Worst case? Hmm, we’ll we learn something», en presentasjon av Audun Hetland

EVENTYRER

TEKST: Elias Bergsholm

Hva ville du ha svart hvis noen ringer deg for å spørre: “Hei! Vil du seile verden rundt?”

Akkurat slik begynte Audun Hetland (36) sin presentasjon på Norges Arktiske Universitet om sine reiseopplevelser, utfordringer og erfaringer da han og 3 av vennene hans seilte med en 34 fot lang seilbåt «Sumithra», og historiene som har blitt til både bok, tv-serier og foredrag. I 2002 var Hetland en typisk mann fra Fister i Rogaland da han fikk en uvanlig telefonsamtale fra en gammel venn. Samtalen begynte med «Hei du, jeg bare lurer på om du har lyst å seile jorda rundt, kanskje?», noe man ikke akkurat blir spurt om hver dag. Det var var kanskje en avgjørende grunn til at Hetland svarte «Ja!» til et såpass utfordrende forslag.

Har du hatt problemer med GPSen og derfor nesten endt opp i Belgia i stedet for i Argentina? Har du noensinne kjøpt en billig seilbåt for å reise verden rundt uten noesærlig erfaring? Har du sovnet med tanke på at en grizzly-bjørn rusler rundt senga di? Vet du hvordan det føles å bo «vertikalt»?

Hetland visste nok ikke at eventyret som begynte i August 2002 skulle ta tre år hvor reisen tok dem fra Norge over Atlanterhavet, gjennom Panamakanalen, rundt Stillehavet og hjem igjen. Stillehavet alene dekker nesten halve jordens overflate, det er noe å tenke på! Kan du tenke deg å bo i en billig båt som ikke en gang har plass til en sofa fra IKEA? Klarer du å bo i et kollektiv der du har kun en kvadratmeter for deg selv?

Først og fremst liker Hetland å fortelle om opplevelser av å være i et lag, og hvordan de fire klarte å samarbeide. Han mener at samarbeid mellom mennesker er det viktigste og at å skape gode relasjoner i team er noe han legger vekt på. Ved hjelp av både bilder og film viste Hetland både positive og negative situasjoner han hadde opplevd; fra en artig måte å fiske på til

«struggle for life» i det stormfulle havet. «Upside down» og «I have never seen anything like that before» er noen av sitatene han brukte i presentasjonen som ikke er til å glemme.

De opplevde utrolig mye, og selv om ingen ombord hadde noe særlig seilerfaring da de startet, gikk alle turene fantastisk. Nå er eventyret ferdig og historien om reisen deres ble gjort om til tv-serien «Eventyrlig seilas», som ble nominert til Gullrutten. Jeg var nysgjerrig og spurte Hetland «Hvor blir du tatt av vinden neste gang?», hvor han svarte at han enda ikke vet hva fremtiden bringer. For tiden arbeider Hetland med en doktorgrad i positiv psykologi ved Universitet i Tromsø, og i tillegg til det skal han bli pappa. Jeg kan bare tenke meg hvor den familien kan finne på å reise i fremtiden.

FOTO: AudunHetland

FOTO: YngveRakke

FOTO: Reidun Gregersen

Trollmann fra Oz

MUSIKALSK TEATER

TEKST: Lene Oline Sedolfsen
FOTO: Marit Anna Evanger

Kan du tenke deg å oppleve en visuell vakker og fascinerende musikalopplevelse, er "Trollmannen i OZ" en forestilling du bør vurdere å få med deg om du har sjansen.

Forestillingen Trollmannen i Oz, med Agnete Johnsen i hovedrollen som Dory ble raskt utsolgt og Hålogaland Teater har sett seg nødt til å sette opp ekstraforestilling på grunn forestillingens popularitet. Klassikeren er en av de mest kjente, amerikanske barnefortellingen og er du studentforelder er denne familieforestillingen

absolutt verdt et besøk med gullungen. Agnete Johansen gjør en god figur som Dory, som bor på prærien i Kansas sammen med tanten Em og onkelen Henry. En dag blir hun og hunden Toto (Anneli Drecker), tatt av en kraftig tornado som fører dem over regnbuen. Ved å skape en virvlende storm i form av en luftfylt pute som rommer hele scenen, lykkes scenografien å dra publikum med seg inn i forestillingen.

fra den grønnglittrende veiviseren og den gode hekse Glinda (Svein Harry Schöttker) sender de Dory ut på veien til Smaragdbyen – veien til Oz. På sin vei treffer hun på fugleskremselet som mangler hjerne, blikkmannen som mangler hjerte og den feige løven som mangler mot. Som alle kjenner sine svakheter og har et håp om at Trollmannen i Oz kan hjelpe dem med sine mangler og i flukten fra hekse i Vest.

Lawrence Malstafs har i denne forestillingen klart det kunststykket det er å skape en fascinerende verden med vakker scenografi. Det visuelle uttrykket er magisk og lyssettingens bevegelser gir rommet et unikt uttrykk. Musikken er tidvis og en innovativ blanding av elementer fra sang og joik, til rap. Kathrine Tolos glimrende sminke og kostymer løfter forestillingen, og dermed gjenskapes inntrykk vi kjenner i fra eventyrfilmen som kom i 1939.

Den grusomme hekse fra Vest (Kristian Fredrik Figenschow) raser over den unge pikens ankomst, i sin jakt på de røde rubinskoene til sin avdøde søster. Med god hjelp

Ventetiden er over: revyen er endelig tilbake

STUDENTUKA

TEKST: Kristoffer Stålby
FOTO: Presseansvarlig UKA

Revyen sparker av med en omskrevet versjon av «At the end of the day» fra Les Misérables. På en satirisk måte tar den for seg I-landsproblemer for norske studenter. Nummeret er mektig og godt koreografert; kanskje litt skuffende at det er det eneste nummeret som spiller på revyttittelen og at det på den måten ikke er noen «rød tråd» gjennom resten av revyen. Ikke et stort minus, men ville muligens vært litt gøy med en tematikk på revyen som også spilte videre i en «Les Misérables»-stil.

Derimot er det flere nummer hvor studentlivet blir offer for satire og andre kreative

2007 var året studentrevyen i StudentUKA sist gang så dagens lys. Det var helt til det ble bestemt at studentrevyen igjen skulle være på scenen under UKA. Resultatet er positivt.

påfunn, som for eksempel en rap-battle hvor studenter fra ulike fakulteter må konkurrere om midler til studiene. Som uten tvil var et av de beste numrene. Ellers er sketsjene ganske varierte i innhold og liberale nok til å skape latter av det meste. Første akt er henholdsvis helt grei, men det er ikke før andre akt at det tar seg opp og revyen får frem sine beste numre. I tillegg er det et mer seriøst sangnummer hvor temaer som ytringsfrihet og terror blir tatt opp på en seriøs måte. Sangen er forholdsvis fin og gjennomført av gode vokalister, men muligens litt uoriginal og tannløs. Det er allikevel en trygg tilnærming mot temaene. Innslagene gjør derimot en god jobb på å

lede opp mot hverandre i enkelte tilfeller og oppbyggingen er stort sett ganske god på flere av numrene.

Alt i alt er revyen en positiv opplevelse som fortjener å bli sett. Til tross for at noen poeng detter igjennom på noen av sketsjene og på noen av musikknumrene kan det være noen ord som kanskje blir litt for uklare for publikum å oppfatte. Allikevel holder den latteren igjennom mesteparten av tiden. Men den når ikke helt opp til tallet. Men det skal ikke stå på at innsatsen og produksjonen holder et godt nivå takket være godt materiale, gode skuespillere og et godt band.

Tungtvann – Clarion Hotel The Edge

KONSERTANMELDELSE

TEKST: Øystein Kahrs

FOTO: Luca Gulino

21. Februar hadde fans av norsk hiphop den unike muligheten å få med seg den legendariske gruppa Tungtvann fra Nordland live på Clarion Hotel, The Edge. Det som kunne virke som en rolig kveld for mange, tok helt av innenfor veggene av The Edge, med en eksplosjon av energi spredt ut over både scene og publikum. Med rundt 1500 hiphop-sultne mennesker i spent venting, var rap-artister som Oter og Mads Dawg artister som gjorde en god jobb med å varme opp kroppene til denne stappfulle rim-spisende folkemengden.

Da klokken slo litt over 2200 i tykk røyk og blendene lys-show som fylte scenen, kom DJ Lars Sandness a.k.a Poppa Lars ut på scenen, med vibrerende melodier i samspill med folkemengdens jubel. Deretter fløy Jørgen Nordeng a.k.a Jørg1 med sin side-kick Jan Steigen inn på scenen og slapp bomben med introduksjonslåten "Slepp Dæ Laus" som folkemengden tok helt bokstavelig talt.

Innlevelsen av artistene på scenen, utførelsen og lyd kvaliteten var på topp og

med folkemengden skapte de en konstant lykksalig atmosfære. Selv om settet av låter var orientert rundt gamle godlåter og nostalgi, måtte Jørg1 uttale seg om at mer seriøsitet måtte til. Jørg1 forklarte det enorme gliset hans med all den kjærligheten salen var fylt med og konstaterte at hvis hele verden var som denne folkemengden ville menneskehetens elendighet forsvinne. Deretter kom mer aggressive låter med politisk kritikk og ikke minst en kritikk av politiets maktmisbruk med blant annet låten «kjeppa og betonga».

Alt i alt en konsert av topp-kvalitet; en skal reise langt for å kunne finne en mer euforisk atmosfære. Tungtvann har dessverre mye å gjøre og kommer ikke til å ha et comeback. Dvs. produsere flere låter sammen, men vi kommer nok til å ha muligheten for flere nydelige gjenforeninger som denne, hvor vi kan leve på nostalgien av en av, eller muligens, Norges beste hip-hop-gruppe Dette var en herlig opplevelse, og om du ikke fikk med deg eksplosjonen av Tungtvann anbefaler jeg å få dem tilbake så fort som mulig.

THE DIENAMIC ISSUE

TEXT: Lyonel Perabo

DIENAMIC is back in full force with a killer new album and a European tour. Utopia met with the ever-confident band for a little chat about Metal and world domination.

With only five years of existence and one album behind them, DIENAMIC aren't exactly newcomers to the scene but not quite veterans yet. Still, in this short period they have achieved more than most. Flawlessly-produced music, a tour in Japan, summer festivals in Europe... The Tromsø band has logged more hours in five years than others in a decade and is now ascending to new heights.

This month DIENAMIC will be leaving their Arctic homeland for the high plains of Central Europe where they will partake in a 16-date tour; their first headlining

outing ever. With a revamped lineup and a second album ready for release, the band is confident that they have never been any stronger. DIENAMIC's new rhythmic section, Kenneth Iversen Muotkajärvi (Bass) and Sebastian Jacobsson (Drums), rescued from the deceased (and mourned) INSIDE I provide strong footing for the band while the former THE MIGHTY THUNDERPANTZ member Eivind Kjær Killie provides some well-needed guitar brutality.

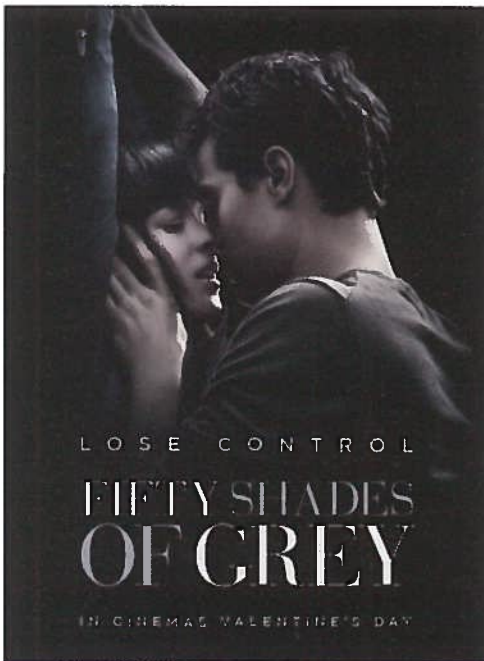
The band, now ready for the stage, will be defending their new album for a three-week-long tour that will take them to pla-

ces as far removed as Slovenia, Hungary, Poland and Bosnia. By their own admission, this will be an old-school trek, with the band crammed in a van drifting from town to town, sleeping in bars, fan's homes and other odd places.

Such an endeavor might prove taxing for the quintet, both physically and economically, but this is the lot of the up-and-coming band, an arduous path full of obstacles that can only be crossed with the help of talent, faith and a little bit of luck. DIENAMIC has proved on many occasions that they don't lack the former two so let's hope the Gods grant them the latter.

PHOTO: Meself

FILM:
REGISSØR:
SKUESPILLERE:
SJANGER:
PREMIERE:
RATING: 2/6

Fargeløst og kontrastløst

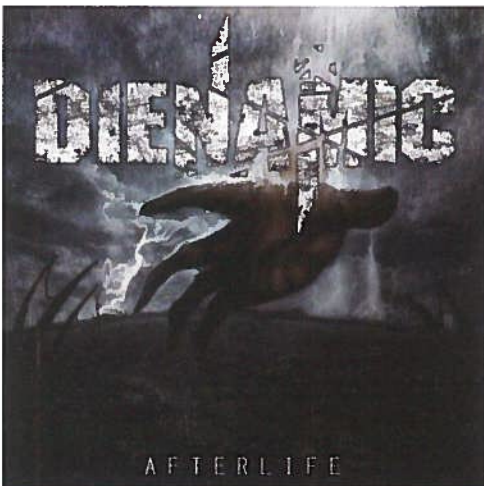
TEKST: Kristoffer Stålby

«Fifty Shades of Grey» lever opp til både sitt navn og rykte. Fortellingen om den uskyldige Anastasia og den dominante Mr. Grey spiller på sine salgs-punkter men utretter ikke mye annet.

Det mest overraskende med filmen er hvor lang tid det tar før sexscenene kommer. Filmene tar seg tid til å prøve å bygge opp en noe svak relasjon karakterene seg imellom og mellom publikum. Det er derimot noe kleint. Men når sexscenene først begynner er det ikke mye annet som overvel-der oppmerksomheten. Det hele kan sammenlignes med en ungdom som nettopp har nådd puberteten og før sitt første samleie prøver å utsette det mest mulig for å dra ut stunden før det skjer; litt uklart om det er for å bygge opp spenning eller om det bare er ren nervøsitet.

Hovedrollene er selvfølgelig i fokus i det meste av filmen, men noe skuf-fende er det at de andre skuespiller-nes eneste rolle tilsynelatende bare er å være tilstede. De tilføyer ikke mye til historien eller karakterutviklingen til hovedrollene.

Sexscenene er for øvrig helt greie.

ARTIST: DIENAMIC
ALBUM: Afterlife
RECORD LABEL: Wormholedeath
RATING: 4/6

Spanish Metalers convince in self-released second Full-Length

TEKST: Lyonel Perabo

During their interview with Utopia DIENAMIC acknowledged that it was hard to put a name on the band's music. While they agreed to being clearly influenced by Thrash Metal, putting them in the same category as SLAYER and ANTHRAX would be misleading. DIENAMIC's sound is indeed at its core, modern; "After-life" gave me the feeling of listening to a medley of the best mainstream Metal had produced in the past fifteen years.

Compared to their first album, "Surfing the Apocalypse", the guys have clearly improved in songwriting: these new songs are full of catchy hooks and dynamic melodies. The song they showcased during our interview, "Revolution for Nothing" is living proof of the progress they made in less than three years: it's filled with a super-heavy chorus and gripping melodies that won't leave your damn skull!

On the whole "Afterlife" is a much faster record than the previous one and it just feels right! "Dance with the Devil"

sounds like a Metalcore-infused SACRED REICH with some absolutely killer mosh parts. "Generation Reboot" is a pure massacre filled with sadistic blasts interwoven with solid melodies and groovy breaks. Slower songs like the mid-tempo "Overthrown" are maybe less catchy but deliver some crushingly heavy riffs.

But beyond the (artificial) polarity of faster and slower hits, DIENAMIC also innovate quite a lot on this album. The eighties-infused "You Still Walk" would have been unthinkable on "Surfing..." but it's the last two tracks, "Afterlife" and "The End" that really bring about change: Extremely melodic and eerily epic yet uncompromisingly heavy, those songs are the proof that DIENAMIC are onto something big. If they can find this little something and tap it they would not only be an awesome Metal band but might end up as a pillar of the scene. And that's the least we wish for them.

To March:

You are supposed to be the beginning of S-P-R-I-N-G, remember?

To the bus prices in Tromsø:

Please, follow the example of oil prices in the previous months.

To the people of Tromsø:

Spending several hours in a city entirely without electricity revealed that I have a great chance of surviving a zombie apocalypse. Meanwhile, most of the population will either be too relaxed, or in complete panic about their inability to make pizza. Thank you for increasing my self-esteem.

To my ex-boyfriend:

You deserve to die. However, I am too poor to hire a killer. Live happily before I become rich.

To the "Håp i Havet" organizers:

You made my dreams come true! I love you! Hold i torsken!

To those who saw "Fifty Shades of Grey":

I really feel sorry for you. You would have been better off spending your time sorting trash than watching trash.

To the Norwegian guys jogging in the city:

Is it possible to sell a soul to the devil to get the nice asses most of you have?

Utroscope

Aries: You will be extraordinarily good at generating ideas this month. However, these ideas will be as useful as claiming March to be a spring month in Tromsø.

Taurus: Snow is melting (at least in southern parts of the country), uncovering all kinds of hidden crap. Take care of your reputation, make sure people from winter Laundry parties remain silent.

Gemini: This will be a nice month for you to watch "Vikings". The TV-show has everything you might like about March, as it consists mostly of sex, fights, alcohol, and Scandinavian landscapes.

Cancer: Your brother King Crab rules. Now is the ideal time for you to begin a revolution and steal his throne. But remember, you are both still at the bottom.

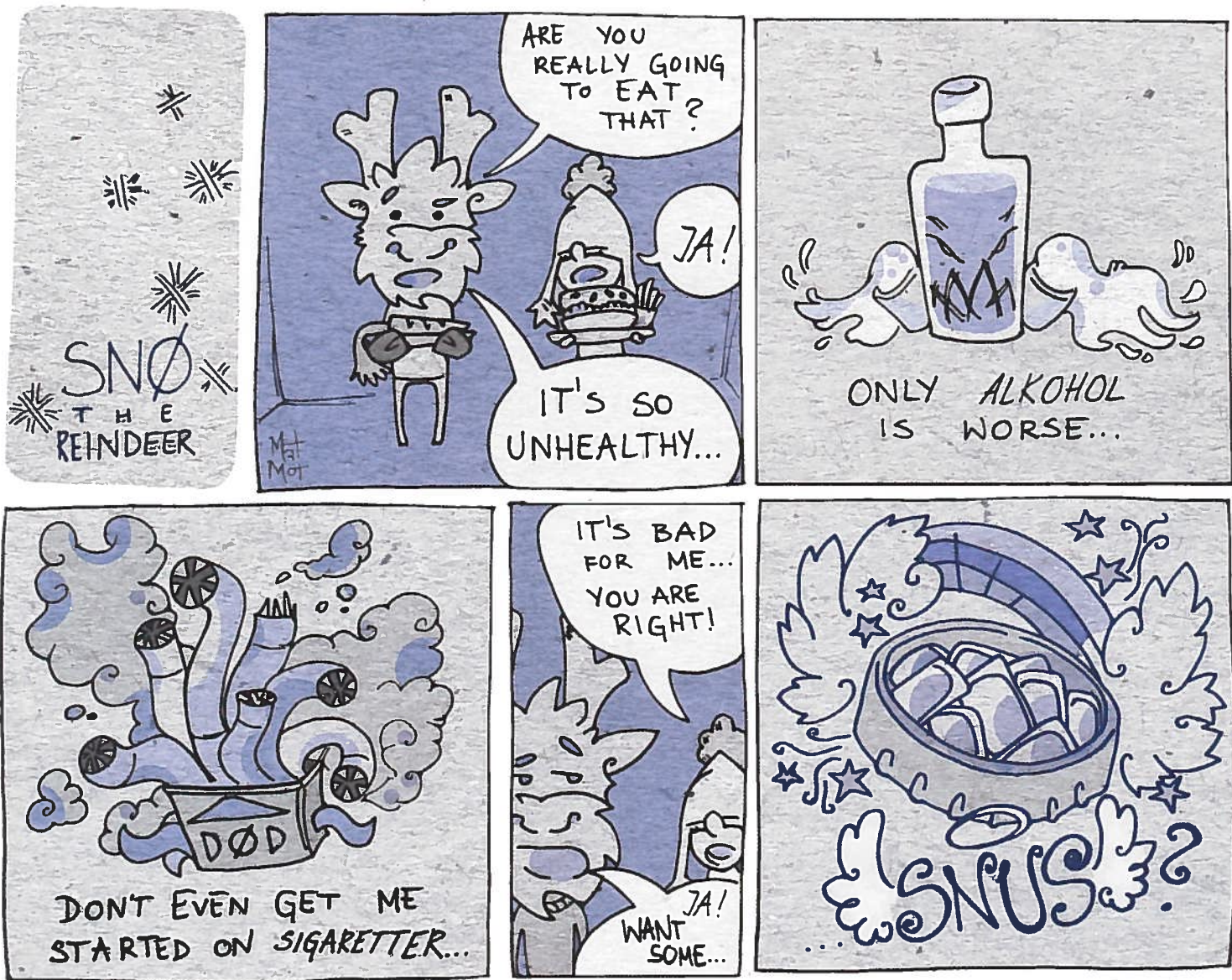

Leo: Your elegance knows no limit. But your money does. Brace yourself; Christmas sales are over.

Virgo: If you are going on a cabin trip with a Virgo this month, be prepared and hide anything that could be considered a weapon. Mental illnesses tend to get worse in spring. The cruelty of a Virgo is no exception.

Illustrasjon: Matusz Moryka

Tekst: Anastasia Ivanovna Zaytseva, Illustrasjon: Boyka Todorova, Kolorist: Kisrael Elementum

Libra: Honestly, you guys need some regulation. You underestimate the amount of pizza you have eaten.

Scorpio: You like the heat, as in, desert-like heat. However, people will react to you as cold, as in glass-of-beer-in-an-ice-bar-cold.

Sagittarius: You had potential for a successful career in biathlons, but you most likely did not choose that path. If you cannot hit a target this month, do not blame the target, but rather the partying and alcohol for making your hands shake.

Capricorn: Even if you have not seen "The Walking Dead", you are at the very least aware of what a zombie is.. Unless you want a good career in horror movies, stop being one.

Aquarius: Revise your wastewater management. You pour too much shit around.

Pisces: You have eaten so much fish lately... can we start calling you Hannibal?

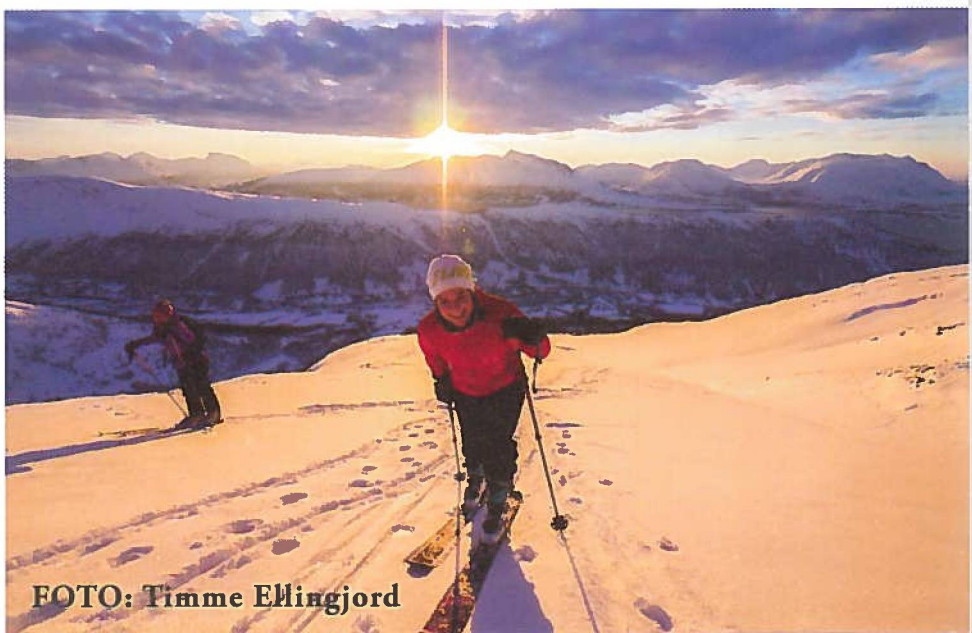
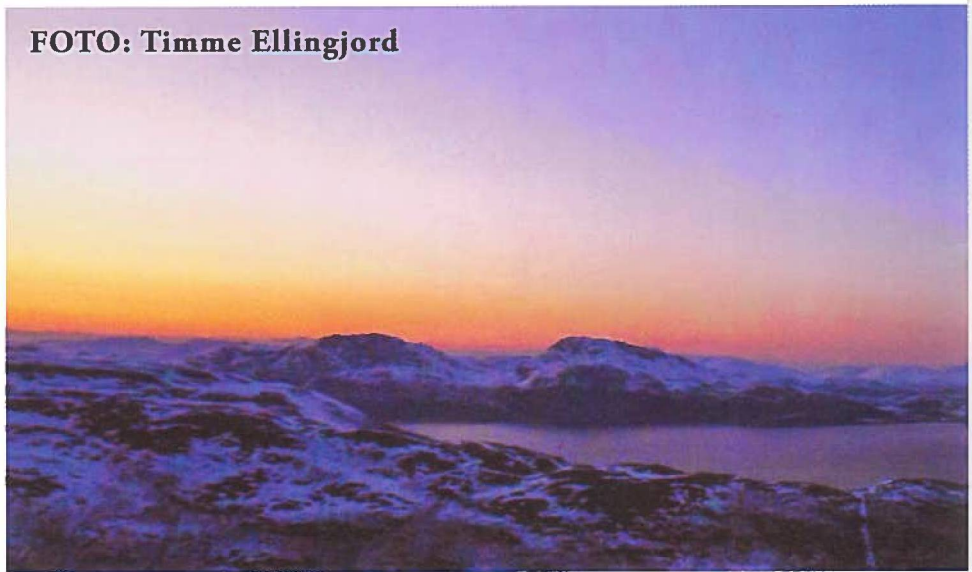

FOTO: Timme Ellingjord

FOTO: Timme Ellingjord

Bildespesial: "Winter Wonderland"

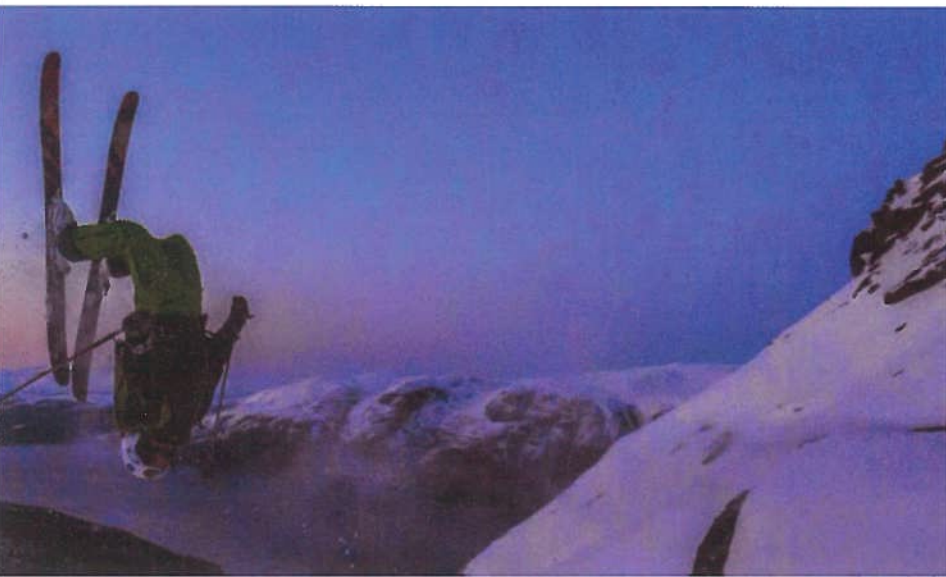

FOTO: Timme Ellingjord

FOTO: Timme Ellingjord

"Khalifa" - The Poem That Put Aayat Alqormozi in Prison

Hear me:

You, the elder,

The "good man", who "safeguards justice"

(so you have always declared),

if I were to make excuses for you,

I, for you,

For the things you have done,

I would only look the fool,

For you would continue in your ways,

And murder us as "traitors".

Hear me:

Hear us all, for we all demand likewise -

Both sects, all Bahrainis:

You must go.

Take His Majesty with you,

And leave your deeds behind.

You, oppressor,

From where do you derive your power,

The power to keep your people down? -

All your people,

Even women

Even children

Even men.

Yet you call for "dialogue",

Even in the midst of your brutality?

No! ... No! ...

One word: No!

One demand:

Give us back our Bahrain.

Return this country to its people;

To us, its people.

Our Bahrain is ours.

Aayat Alqormozi

